

Zastupitelé jednali na mimořádném zasedání o komplikované situaci ve zdravotnictví.

Život v poválečném Afghánistánu očima Čecha - beseda s Davidem Ševčíkem.

Budou radniční hodiny prohlášeny kulturní památkou?

Děti zasedly do křesel poroty na Koncertě učitelů v sále ZUŠ.

Aktuálně z města

Mimořádné zastupitelstvo jednalo o stavu zdravotnictví ve městě

Ve čtvrtek 20. listopadu se uskutečnilo v malém sále Střediska volného času v Rýmařově za poměrně hojné účasti veřejnosti mimořádné zasedání zastupitelstva. Předmětem jednání byl stav zdravotnictví ve městě a projednání situace v obchodní společnosti VaK Bruntál.

Zastupitelé vyslechl z úst starosty Ing. Petra Kloudy krátkou rekapitulaci situace v rýmařovské nemocnici za poslední týdny. Starosta informoval o uzavření porodního oddělení k 31. říjnu 2003 a o zrušení dětské lékařské služby první pomoci. K závažnému problému se postupně vyjadřovali další zastupitelé. První se o slovo přihlásil ředitel nemocnice primář MUDr. Marián Olejník a upřesnil informace o stavu Nemocnice s. r. o. Rýmařov. Zdůraznil, že nastalá situace není v žádném případě důsledkem špatného hospodaření vedení nemocnice, ale že vyplývá z celkové neutěšené situace našeho zdravotnictví. „Ostatně o způsobu hospodaření a o jeho průhlednosti se mohl přesvědčit i finanční výbor, který provedl v říjnu kontrolu hospodaření nemocnice,“ řekl k problematice ředitel Olejník. Pro lepší pochopení současného nevyhovujícího stavu financování lékařské péče uvedl: „Platby za provedené lékařské úkony nejsou hrazeny pojišťovnami ve všech nemocnicích stejně, například fakultní nemocnice v Olomouci odbrží za operaci žlučníku 45 000 Kč, nemocnice ve Šternberku 30 000 Kč a v Rýmařově jen 15 000 Kč. Je to značný nepochopitelný poměr a nemocnice na tom prodělá-

vá.“ Současný nevyhovující systém úhrady zdravotní péče by se měl začít měnit od příštího roku. Všechny nemocnice by postupně měly přejít na systém DRG (Diagnosis Related Groups), čili na platbu za diagnózu, která bude při splnění stanovených podmínek léčby stejná pro všechna zdravotnická zařízení. Na jednání mimořádného zastupitelstva zaznělo, že je velmi složité zajistit finanční efektivnost nemocniční péče pro relativně malou spádovou oblast s 18 000 pojištěnci. Právě nízký počet pacientů a jejich úbytek představují hlavní existenční ohrožení nemocnice, pro malý počet porodů již bylo nutno zrušit činnost porodnice.

Většina zastupitelů byla informací o vznikajícím dluhu nemocnice zaskočena. Vždyť v posledních třech letech nemocnice nevykazovala ztráty, úspěšně se vyrovnávala s dluhy z minulých let a do finančních problémů se dostala až v letošním roce, kdy si Všeobecná zdravotní pojišťovna vyžádala vrácení všech přeplatků záloh do konce roku. V této souvislosti ředitel nemocnice zmínil výrazné zvyšování cen léků, krve a naprosté většiny zdravotnické techniky a materiálu apod., ale také nepříznivý dopad skokového nárůstu platů ve zdravotnictví nařízeného bývalým ministrem Fišerem, jen má pochopitelně dopad i na nestátní nemocnice (i když průměrné platy v rýmařovské nemocnici jsou stále nižší než celostátní průměr a než např. i v bruntálské nemocnici). To vše výrazným způsobem zvyšuje náklady na poskytování zdravotní péče, aniž by na druhé straně došlo k úměrnému zvýšení příjmové části.

Nemocnice stojí před vážným krokem uzavřít ztrátové dětské oddělení. Podle požadavků ministerstva zdravotnictví by na tomto oddělení měli sloužit dva lékaři se dvěma atestacemi, to se však rýmařovské nemocnici nedaří plnit. Podle ředitele Olejníka je v souvislosti s počtem lůžek na

dětském oddělení tento požadavek nepřiměřený. Problém se vedení nemocnice snažilo vyřešit již v minulosti, ovšem bez většího úspěchu. Druhoatestovaní lékaři většinou chtějí pracovat ve větších nemocnicích, s možností odborného uplatnění a růstu a také příslušného finančního ohodnocení. Protože nemocnice v Rýmařově nespĺňuje požadavek na personální obsazení a na dětském oddělení chybí jeden lékař s požadovanou kvalifikací, nemůže dostat k provozování oddělení licenci. O jeho dalším osudu rozhodne nejbližší valná hromada Nemocnice s. r. o. Rýmařov.

Zastupitelé vyjádřili potřebu ustanovit dozorčí radu společnosti Nemocnice s. r. o. Rýmařov, která podle některých členů zastupitelstva už měla být zřízena mnohem dříve.

Mimořádné zasedání zastupitelstva města ovšem žádné převratné řešení problému ve zdravotnictví nepřineslo. Neplodná diskuse se vzápětí zvrhla na obecné osočování státu, vlády a ministerstva zdravotnictví. Zastupitelka Mgr. Jarmila Labounková (ODS) se pozastavila nad soukromými aktivitami ředitele nemocnice MUDr. Mariána Olejníka a podala návrh na jeho odvolání z funkce člena rady z důvodu střetu zájmů. Živá diskuse zastupitelů na toto téma hodnotila, zda se soukromé aktivity primáře Olejníka opravdu dají nazvat střetem zájmů. Nikdo ze zastupitelů však nevystoupil s odborným a na základě obchodního zákoníku fundovaným výkladem o tom, co to vlastně střet zájmů je. Ve finále byl v tajném hlasování poměrem jedenáct ku desíti hlasům MUDr. Marián Olejník odvolán z funkce člena rady města. Zastupitelé schválili provedení volby člena rady města na nejbližším zasedání zastupitelstva.

„Divadlo pro veřejnost skončilo, ukázali jsme veřejnosti skutečně věrný obraz naší politické scény a nejvyšších představitelů vlády a parlamentu,“ komentoval tříhodinové neplodné jednání jeden ze zastupitelů, který nechtěl být jmenován.

Zastupitelstvo města Rýmařova uložilo radě zajistit analýzu přímého vlivu změny legislativních a ekonomických podmínek od roku 1999 do roku 2003 na hospodaření středisek nemocnice, předložit výhled jejího hospodaření včetně variant pro rok 2004 s návrhem na opatření pro zastupitelstvo města. Zastupitelé dále uložili starostovi předložit na jednání valné hromady společnosti Nemocnice s. r. o. Rýmařov návrh na ustavení dozorčí rady této společnosti. JiKo

Radniční „orloj“ bude možná prohlášen za kulturní památku

Začátkem podzimu navštívili rýmařovskou radnici odborníci z Památkového úřadu Moravskoslezského kraje, aby posoudili radniční hodiny, zda je lze označit za historickou památku. Jejich zvony totiž pocházejí z roku 1790 a údajně se jedná o nejstarší zvonkohru v rýmařovském regionu. Ke kulturním památkám vedle kaple V Lipkách a morového sloupu na náměstí tak přibudou snad i věžní hodiny na radnici. V nedávné době byla u nich zjištěna technická závada. Cimbály totiž odbíjely dvojitě. Při kontrole technického stavu byly zjištěny i další nedostatky, které bylo nutno včas odstranit. „Pravidelný servis provádí pan Oharek, fanda do hodinářství, ten má na starost i věžní hodiny na Komerční bance. Běžná údržba přitom spočívá v promazání mechanismů, seřizení času a prokluzů, výměně zárovek v osvět-

lení ciferníku a dalších nezbytných úkonech. V průběhu měsíce dubna a května došlo k několika závadám na hodinovém stroji - spálení vinutí motoru, ale i další mechanické závady měly za následek dlouhé vyřazení hodin z provozu. Bylo nezbytně nutné provést opravu stroje ve větším rozsahu,“ vysvětluje vzniklý problém Zdeněk Kudlák. Na tuto opravu si pozval odbor vnitřních věcí městského úřadu rýmařovskou firmu hodináře Daniela Machače, která hodinový stroj nakonzervovala, natřela, seřídila, vyměnila ozubená kola a elektromotor, který automaticky natahuje hodiny. Byla nainstalována úplně nová táhla, opravena a natřena bicí kladiva a vyměněny jejich pružiny. Teď už nezbyvá nic jiného, než doladit přesný čas a odpočítávání posledních hodin roku 2003 může začít. JiKo

Foto: archiv MěÚ Rýmařov

Z Karviné do Mazar-e-Sharifu aneb Jak se žije v poválečném Afghánistánu

Jak vypadá život v současném Afghánistánu? Chtěl-li kdo získat odpověď na tuto otázku a přitom se nemínil spoléhat pouze na informace zprostředkované masmédií (kterých je ostatně v poslední době poskrovnu), měl ve středu 26. listopadu v rýmařovské knihovně možnost zúčastnit se besedy s Davidem Ševčíkem, kterou uspořádal Studentský klub Střediska volného času. Absolvent Slezské univerzity v Opavě, horolezec, milovník cestování a toho času pracovník organizace Člověk v tísni přijel po půlročním pobytu v Afghánistánu na krátkou dovolenou domů do Petrovic u Karviné a při té příležitosti svolil navštívit se svými fotografiemi a zážitky i Rýmařov. Besedu provázela vzácná atmosféra bezprostřednosti a poměrně velký zájem mladých i starších lidí, otázky padaly jedna za druhou, a to i o přestávce a po oficiálním ukončení besedy. Všechna zajímavá a cenná fakta, s nimiž David Ševčík své posluchače seznámil, nelze na stránkách novin zprostředkovat, stejně jako lze jen sotva přiblížit atmosféru toho večera. Nicméně čtenář novin by neměl být ukrácen alespoň o základní informace, a to v podobě co nejméně zkresené, kterou nejlépe poskytnete rozhovor.

Co je podstatou tvého působení v Afghánistánu, jakou práci zde vykonáváš?

Nadace Člověk v tísni působí v Afghánistánu od podzimu 2001 a podstatou naší práce je humanitární a rozvojová pomoc. Ze začátku, hned po válce, to byla spíše ta humanitární (to jest rozdávání oblečení, pokrývek, stanů, plachet, léků, pitné vody.....), nyní se snažíme orientovat hlavně na pomoc rozvojovou, tedy podporovat aktivity místních lidí a hlavně budovat infrastrukturu. V letošním roce

dáče USAID.

Každodenní pracovní náplň je jako u obyčejného živnostníka, který zaměstnává víc než dva lidi, tedy věci provozní, logistické, byrokratické od drobných problémů s auty přes hledání nových zaměstnanců, ale taky zभावování se zaměstnanců špatných či neefektivních. Všechny fotky, které jste viděli, jsou z jakýchsi kontrolních cest do terénu, kdy jedu zkontrolovat chod projektu přímo na místě. Tyto kontrolní cesty jsou jakousi třešničkou na dortu, protože člověk může

jsme postavili třináct škol, dostavují se dvě kliniky, dvacet osm kilometrů cesty, tři sta „shelterů“ (shelter je v překladu přístřešek, ale je to spíše takový normální afghánský domeček pro jednu rodinu), kromě toho jsme pořádali „teacher training“ a „literacy courses“ a mnoho dalšího pro dívky nad dvanáct let, pro které je vzdělání na většině území Afghánistánu naprosto nedostupné. Poslední dvě jmenované aktivity budou tvořit naši hlavní náplň pro příští rok.

Moje práce spočívá v tom, že v součinnosti s kolegy vytvářím jednotlivé projekty, hledáme pro ně peníze a já je navíc řídím. Shánění peněz je stejně jako všude jinde na světě, napíšu projekt a obcházím potencionální dárce tak dlouho, dokud daný projekt někoho neosloví. Našími dárci jsou z velké části agentury OSN, dále pak mezinárodní instituce typu IOM (Mezinárodní organizace pro migraci), Světová banka nebo americké na-

opustit kancelář, vypnout počítač a kromě kontroly práce i sledovat krajinu, seznamovat se s Afghánci a hovořit s nimi i o jiných věcech než o práci.

Kde přesně vaše organizace operuje?

Člověk v tísni pracuje v severním a centrálním Afghánistánu. Máme tři hlavní oblasti našeho působení, a to Kábul (tam se shání hlavně finance a podepisují smlouvy), Mazar-e-Sharif, hlavní město provincie Balkh, a Bamyán (česky Bamján). Já osobně jsme pracoval od května do září v Mazar-e-Sharifu a poté, co přijela nová posila, jsem byl dva měsíce v Bamyánu. Práce vyplňuje naprosto většinou času, kterou tam člověk tráví. Jsou pro to logické důvody - jsem tam kvůli práci, a ne na výletě a mí kolegové jsou na tom stejně.

Teď jsi na dovolené. Na jak dlouho se budeš ještě do Afghánistánu vracet?

V Afghánistánu pracuji od 7. května

Foto: archiv knihovna

letošního roku a končit bych měl na podzim roku 2004.

Jak jsi se k práci pro organizaci Člověk v tísni dostal, jak probíhal tvůj konkurz?

Práce podobného typu a v podobných zemích mě lákala dlouhodobě a na inzerát Člověka v tísni jsem narazil na jejich webových stránkách. Konkurz probíhal dlouho a jeho součástí byl samozřejmě dotazník, motivační esej, ústní pohovory, zátěžový psychologický test a řešení modelových situací na třídením seminářích v České Skalici.

Kolik lidí dnes tvoří misi Člověka v tísni v Afghánistánu?

Mise člověka v tísni v Afghánistánu

má zhruba sedmdesát zaměstnanců - inženýrů, řidičů, logistiků, asistentů, kuchařů, uklízeček ad., ale pracovníci z České republiky jsou tam momentálně jen čtyři. Šéf mise Pavel Veselý, Financial Officer Martina Goldová, Program Officer Lenka Vítková a moje maličkost na stejné pozici.

Jaký byl tvůj první dojem, když jsi do Afghánistánu přiletěl?

Po přistání jsem zažil asi jako každý, kdo je poprvé v Asii, takový menší (vlastně velký) kulturní šok. Nejde to dost dobře popsat několika větami, ale v těch zemích je téměř všechno absolutně jiné, než co člověk doposavad viděl. Vyrovnal jsem se s tím ale poměrně rychle a na Asii si zakrátko zvykl.

Jak jsi se vyrovnával s odlišným podnebím a s výkyvy počasí?

V Mazar-e-Sharifu je v létě přes pole dne i 50 stupňů nad nulou a ani večer či v noci teplota neklesala pod třicítku. To je rovněž součástí kulturního šoku a člověku (v tísní?) nezbývá než se s tím vyrovnat. Aklimatizaci jsem měl ulehčenou tím, že jsem do Afghánistánu přiletěl na jaře a k letním teplotám jsem se pomalu dva měsíce prokousával, takže to nepřišlo najednou.

S čím jsi se srovnával nejhůř?

Devastace myšlení, jakou způsobuje dlouhodobý život uprostřed válečného

tele postarat. Jsou pyšní na svou životní cestu, která je sice přivedla téměř na dno, ale neuhnuli z ní ani při hodně velkých problémech (srovnání s Čechy, kteří si žijí dobře, ačkoliv snad tisíckrát se museli nedobrovolně ohnout, není od věci).

Afghánistán je opravdu křižovatkou národů. Najdeme tam lidi, o kterých bychom řekli: Toto je Mongol, Číňan, Ind či Arab, toto Evropan. Majoritní jsou Paštuni a národnostní menšiny tvoří Tádžici, Hazárové, Uzbeki, Turkmeni... Vztahy mezi nimi ještě dlouho nebudou optimální a příslušnost k nějakému národu je základním

běsnění, je mnohem horší, než jsem si dokázal představit. Lidé si nejsou schopni udělat ani ten nejmenší plán, co budou dělat pozítří. Dám zaměstnanci dovolenou pět dní, on přijde až sedmý den a vůbec nechápe, za co ho kárám. Přes dvacet let ti lidé neuvažovali v dlouhodobějším horizontu, než jaký představovalo večerní jídlo, a na jednu se to po nich vyžaduje. Například o hygieně ani nejde psát, neb tam žádná napanuje. V Mazar-e-Sharifu byl v létě ořesný smrad, když se v těch vedrech odpařovaly stoky. A suché klima a pouštní charakter země způsobuje neustálou prašnost, se kterou je třeba se taky smířit.

Můžeš přiblížit mentalitu lidí v Afghánistánu? Jaké národnosti vlastně tvoří dnešní obyvatelstvo?

Lidé tam jsou přátelští. Host je pro ně vzácností a čest jim velí se o cestova-

dělitkem ve společnosti. Odpověď mého zaměstnance na otázku o Karzáim je dostatečně výmluvná: „....Karzái je náš prezident, a proto ho respektujeme, **ale je to Paštun.**“ Národnosti už spolu neválcí, ale věřit si navzájem nebudou ještě dlouho. V náboženství je to jasné - muslimové tvoří 99,9% obyvatelstva. Drtivá většina (Paštuni, Tádžici, Uzbeki) jsou sunitští muslimové, Hazárové v Bamjánu jsou šiíté.

Jaký mají přístup k práci, kterou jim nabízíte?

Práci berou normálně, kariéristicky, a motivem pro ně je co největší pozice ve firmě a výplata. Mezi našimi zaměstnanci jsou ale i takoví, kteří tu práci dělají z pohnutek humanitárních, protože mají upřímný zájem na tom, aby Afghánistán zase vypadal tak, jak si ho pamatují z dětství nebo z vyprávění.

Jakým jazykem s místními lidmi komunikujete?

Oficiální řečí je dáří (je také v Iránu a Tádžikistánu), kterým se mluví na severu a v centrálním Afghánistánu, druhou oficiální řečí je paštú (puštu), kterým mluví Paštuni na jihu. Jsou to dva poměrně odlišné jazyky. V zemi existují i další jazyky menšin (turkmenština, uzbečtina, urdú). S našimi zaměstnanci pak komunikujeme hlavně anglicky (buď přímo nebo přes překladatele) nebo rusky. Já sám se dáří učím, ale není to vůbec poznat.

Jaké je současné postavení žen v tomto muslimském státě. Mohou například pracovat?

tele a jakéhosi ochránce, který říká, kam se jít může a kam kvůli minám nikoliv, dělá z takové dovolené trošku pokřivený zážitek. Tedy po horách zatím „nazdafalláh“ chodit nejde.

Měl jsi možnost být přítomen některému tradičnímu obřadu?

Ano, ale je to v podstatě nepřenositelný zážitek, minimálně na tak úzkém prostoru, jako je rozhovor v novinách.

Myslíš si, že pohled průměrného Čecha na život v Afghánistánu vystihuje jeho podstatu, nebo je naopak zkreslený? Co jsi ty sám musel na svém postoji změnit poté, co jsi život zde zakusil na vlastní kůži?

Vystihnout podstatu umí jen někteří

Postavení ženy ve společnosti je odrazem fundamentálního islámu, dlouhohletého ozbrojeného konfliktu a pokřivené tradice, to znamená, že je hrozná a ženou v Afghánistánu bych rozhodně být nechtl. O tom, co prožily ženy v Afghánistánu v posledních dvaceti letech, vypovídá kniha íránské spisovatelky Síby Šakíb V Afghánistánu Bůh už jen pláče - příběh Šírín Gol Ikar.

Vím, že jsi také horolezec, měl jsi možnost vyrazit do okolních hor?

Tak u toho horolezce by snad bylo možné říci spíš bývalý, možná snad emeritní, ale v každém případě už bych se na skále asi ani neudržel. Turistou se pořád ještě cítím a zároveň jako turista nemůžu zatím Afghánistán jako turistickou destinaci doporučit. Neustálá potřeba překlada-

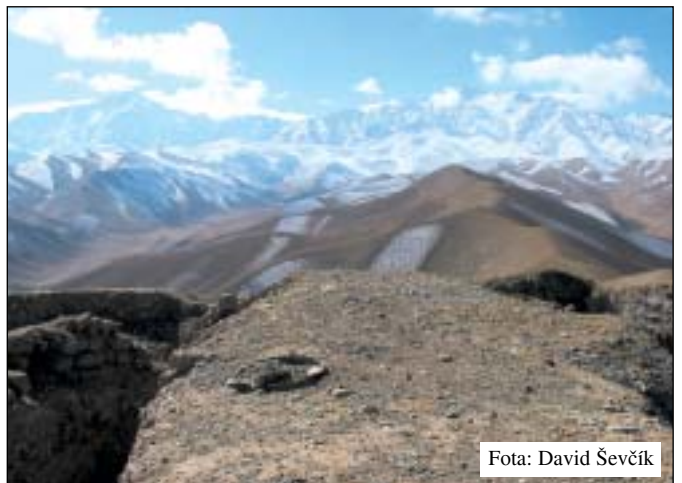
lidé a ti pak za to dostávají prestižní ceny. Ale určitě je můj pohled méně zkreslený, než pohled čtenáře Atlasu světa a Lidových novin. Mám sice v Afghánistánu svého řidiče, kuchaře, prادلenu a pomocníka, ale připadám si přesto tak nějak skromnější.

Proč sis vlastně tuto práci vybral a co od ní čekáš? Jaké máš další plány?

Já prostě ani nevím proč a už vůbec ne, co budu dělat za rok. Ta zkušenost je tak jedinečná, že absolutně nevím, co to se mnou udělá a jak mě to změní. Jinak mám pocit, že je to práce s pozitivní motivací, a když jsem na otázku, jestli do toho jdu, říkal ano, tak mi bylo úplně jedno, za kolik, což nebývá většinou zvykem.

Děkuji za rozhovor a skvělou besedu.

ZN

Fota: David Ševčík

Městský rozhlas - informační médium, nebo dávno překonaná pozůstalost dřívější doby?

Moderní doba nabízí hned několik možností zprostředkování informací. Obce a města jich využívají poměrně často. Jedna z možností je využívání telefonní sítě k zasílání krátkých textových zpráv centrálně na všechny bytové jednotky ve městě. Proti kdy si tak populárnímu a v dřívější době hojně rozšířenému rozhlasu po drátě je to zcela jistě obrovský pokrok. Záleží na tom, jakým způsobem se obec či město rozhodne občany informovat. Asi nejrozšířenějším informačním médiem obcí a měst však zůstává i nadále klasický zpravodaj města a vedle něj, hlavně v některých menších obcích, funguje městský rozhlas. Zákon o obcích přitom neurčuje, jakým způsobem má obec či město občany informovat. Doporučuje pouze učinit tak „stylem ve městě obvyklým“. Základní informace je přitom obec povinna uveřejňovat na tzv. Úřední desce města.

Počátky vysílání městského rozhlasu v Rýmařově se podle vyjádření vedoucího odboru vnitřních věcí Zdeňka Kudláka a podle archivních písemností města datuje rokem 1949, v téměř roce bylo také zahájeno vysílání v Janovicích a Janušově. V Jamarticích a Ondřejově uslyšeli občané poprvé vysílání městského rozhlasu v roce 1951 a ve Stránském v roce 1960.

Vysílání městského rozhlasu bylo v minulosti provázáno řadou technických problémů a na vesnicích působilo hlášení, pokud bylo vůbec srozumitelné, spíše komicky a rozumět bylo zpravidla každé druhé slovo. „Haló, haló, vyslechněte si hlášení městského rozhlasu,“ ozývalo se na začátku rozhlasové relace po návších. Dnes, pokud mají obce

městský rozhlas zachován, je zahájení pravidelné nebo nepravidelné relace provázáno úvodní znělkou, která musí být ovšem zpoplatněna Ochrannému svazu autorskému (OSA). Současná úvodní znělka rýmařovského vysílání připomíná podle některých občanů spíše budovatelství 50. léta a doby totalitního režimu. Městský rozhlas je majetkem města, ale v bezplatném pronájmu je

nizačně zabezpečovaly samy.

Do dnešního dne se některé větve městského rozhlasu zajišťují pomocí rozvodných kabelů. Jedná se o střed města a dále o ulice Sokolovskou, Hornoměstskou, Revoluční a třídu Hrdinů. Tato stará větev má podle Zdeňka Kudláka asi sedmadvacet reproduktorů a je vedena na zastaralou ústřednu Střediska volného času. V návaznosti na nabídku firmy

má Středisko volného času v Rýmařově, které také rozhlasové relace zajišťuje dvakrát týdně v pondělí a ve čtvrtek vždy v 10.00 a 15.00 hodin.

„Náplň vysílání tvoří informace o důležitých akcích ve městě, nových výstavách městského muzea či oznámení o kulturně společenském dění, a to, jaká bude znělka nebo jakým způsobem a kdy bude vysílání probíhat, organizačně zajišťuje, jak již bylo uvedeno, SVČ Rýmařov,“ doplnil informaci Zdeněk Kudlák a uvedl dále, že původní drátový rozhlas fungoval ve městě do roku 2000 a signál byl veden kabeláží - rozvody. Přitom do roku 1996 se o městský rozhlas staral Telecom. V Janovicích na poště v prostorách bývalého městského úřadu bylo také sídlo městského rozhlasu. Janovice si tedy rozhlas orga-

B+K Valašské Meziříčí v roce 2000 byla zahrnuta do městského rozpočtu modernizace a rekonstrukce rozhlasu s tím, že v průběhu několika etap bude zaveden městský rozhlas i do míst, kde prozatím chybí. Prvním impulsem k modernizaci rozhlasu byly však povodně v roce 1997. Bylo zjištěno nedostatečné pokrytí rozhlasovým vysíláním kolem Podolského potoka od Janovic až po Jamartice. V roce 2001 byla zakoupena nová moderní ústředna a rozmístěno deset bezdrátových rozhlasových hnízd. Nový moderní systém byl technicky propojen se stávající starou ústřednou a je kompatibilní jako celek. V roce 2002 bylo nainstalováno dalších patnáct

bezdrátových rozhlasových hnízd, která pokryla vzdálenější místa - Janovice, ulici Opavskou, Revoluční, Palackého, Podolskou a Okružní.

„V letošním roce jsme očekávali státní dotaci na dokončení bezdrátového rozhlasu ve městě, ovšem dotace byla zamítnuta. Rozpočet města s touto alternativou nepočítal, a proto se letos v modernizaci rozhlasu nic nového neudálo,“ řekl k problematice vedoucí odboru vnitřních věcí Zdeněk Kudlák. Přitom právě pro letošní rok město plánovalo nákup nahrávacího zařízení a počítače, který by byl napojen na Integrovaný záchranný systém Moravskoslezského kraje. Projekt počítá s celkovým množstvím pětadesáti bezdrátových rozhlasových hnízd a městský rozhlas by měl pokrýt město Rýmařov a všechny jeho části. Výjimku tvoří Stránské, kde naměřený signál pro příjem bezdrátového rozhlasu neodpovídal daným požadavkům.

Na jaře příštího roku by měly investice pokrýt patnáct rozhlasových hnízd, tím by se definitivně zrušila část zastaralého systému i nevyhovující rozhlasová ústředna v SVČ. „Kvalita vysílání by se výrazně zlepšila a systém by měl vykazovat minimální poruchovost,“ doplnil šéf odboru vnitřních věcí Kudlák. Otázkou však i nadále zůstává kvalita samotné nahrávky, která v současnosti není ideální vzhledem k technice a systému nahrávání. Ne vždy je totiž pro všechny občany Rýmařova a místních částí srozumitelná. V rámci modernizace městského rozhlasu bylo proinvestováno prozatím 650 tis. korun, což obnáší instalaci pětadvaceti rozhlasových přijímačů s reproduktory a nákup rozhlasové ústředny. JiKo

Anketa

Posloucháte vysílání městského rozhlasu?

Jan Beran, 51 let, zaměstnanec ochranné služby
Se srozumitelností je to velmi špatné. Nic není rozumět. Bydlíme na Jesenické ulici a slyšitelnost je téměř nulová. Rozhlas tam nemáme poblíž.

Brigita Gajdošíková, 43 let, prodavačka
V době vysílání městského rozhlasu se většinou pohybují na náměstí a slyšitelnost i srozumitelnost je velmi dobrá. Rozumím všemu, co vysílají.

Marek Ryšánek, 30 let, kazatel Českobratrské církve evangelické
V poslední době vysílání rozhlasu neslyším. Dříve jsem je rád poslouchal kolem desáté hodiny, dozvěděl jsem se něco o kulturních pořadech v Rýmařově. Teď to není ale vůbec srozumitelné.

Pavla Lašáková, 34 let, soukromá podnikatelka
Bydlím až na konci města u „Edrovičáku“ a tam málokdy zaregistrujeme městský rozhlas. Tam je to hodně špatné. A taky té relaci není vůbec rozumět. Nejlepší slyšitelnost je na náměstí v Rýmařově, ale u nás vůbec.

Margita Pechová, 33 let, soukromá podnikatelka
Pokud je člověk uvnitř budovy, tak nerozumí ani slovo. Venku vysílání slyšet je. Rozhlasové vysílání osvěží a připomene člověku konkrétní informace, o které již věděl dříve.
Anketu připravili JiKo a ZN

Zásoboval nezletilce alkoholem a drogami

Ve čtvrtek 20. listopadu zahájil policejní rada v Bruntále trestní stíhání čtyřiatřicetiletého muže z Rýmařova. Ten je obviněn hned ze tří trestných činů - ze šíření toxikomanie, ohrožování mravní výchovy mládeže a podávání alkoholických nápojů mládeži. Těchto skutků se dle obvinění dopustil tím, že v letošním roce opakovaně kupoval toluen a pak ho ve svém bytě poskytoval k inhalování čtrnáctileté dívce a jejímu šestnáctiletému bratrovi. Dále je obviněn z toho, že podával těmto a několika dalším nezletilým krabicové víno a marihuanu.

Požár chaty ve Žďárském Potoce patrně nebyla nehoda

Případ požáru rekreační chaty v Žďárském Potoce, k němuž došlo 23. září letošního roku, byl po expertize překvalifikován na podezření ze spáchání trestného činu úmyslného poškození cizího majetku. Připomeňme, že oheň způsobil majitel z Opavy škodu za 150 000 Kč. Tři dny po požáru byl na místě přítomen služební pes, speciálně vycvičený k vyhledávání akceleračních, který označil v požářišti tři místa. Z těch kriminalistický technik odebral vzorky. Při rozboru, jehož výsledky byly známy 20. listopadu, byl zjištěn výskyt hořlaviny I. třídy. Na základě to-

ho bylo stanovena jako příčina požáru chaty úmyslné založení umístěním hořlavých látek.

Krádež stavebního materiálu z plachtové haly

Rýmařovští policisté nyní šetří případ vloupání do skladovací haly, k němuž došlo v době mezi 11. a 12. listopadem v areálu jisté rýmařovské firmy. Neznámý pachatel vyřezal otvor do stěnové plachty haly a odnesl z ní množství stavebního materiálu. Nejdříve byl případ šetřen jako přestupek proti majetku pro poškození plachty. Na krádež zboží se přišlo až dodatečně po provedené inventuře a vzhledem k výši škody, která činí více než 32 000 Kč, byla věc nyní překvalifikována na trestný čin krádeže.

Řešil staré spory pěstní

V sobotu 22. listopadu bylo zahájeno trestní stíhání sedmadvacetiletého muže z Malé Morávky pro trestný čin ublížení na zdraví. Skutku se měl dopustit v podvečer 29. srpna letošního roku v letní zahrádce restaurace v Malé Morávce, kde fyzicky napadl místního mladíka. Pěstí a otevřenou dlaní jej několikrát udeřil do obličeje a hlavy a způsobil mu tak zranění. Poškozený musel být s bolestí hlavy a omezením hybnosti krční páteře hospitalizován. Jeho rehabilitace trvala až do 20. října. K důvodu napadení se oba muži odmítli vyjádřit.

Výzva Policie OOP ČR Rýmařov

Policie žádá o spolupráci při pátrání po osobě v souvislosti s objasněním spáchaného trestného činu neoprávněného držení platební karty. V pondělí 10. listopadu 2003 byla z kanceláře rýmařovské firmy odcizena kabelka, ve které byla platební karta s PIN kódem. Ta pak byla neoprávněně použita v bankomatu na rýmařovském náměstí. Z účtu poškozené bylo vybráno celkem 11 000 Kč. Cenné informace k totožnosti muže na fotografii, pořízené bezpečnostní kamerou v okamžiku výběru ze zmiňovaného účtu, můžete podat i anonymně na telefonní číslo 554 211 333-4.

V křižovatce nedaly přednost v jízdě

Ve čtvrtek 27. listopadu odpoledne došlo ke srážce dvou vozidel na křižovatce ulic Okružní, Dukelská a třída Hrdinů v Rýmařově. Řidička Renaultu nedala přednost Fordu Sierra, který přijížděl zleva po hlavní silnici, ačkoliv stála u značky Dej přednost v jízdě. Vzniklá škoda činí 10 000 Kč na Renaultu a 25 000 Kč na Fordu.

Přibližně ve stejnou dobu došlo na druhém konci Rýmařova, na Opavské ulici v Janovicích, k další nehodě. Pětadvacetiletá řidička Octavie při couvání na hlavní silnici nedala přednost mopedu, který přijížděl zprava. Při následném střetu byl motocyklista lehce zraněn a vznikla hmotná škoda přes 50 000 Kč.

Fota: archiv Policie ČR

Žádost policie o pomoc při pátrání

Přibližně ve čtvrt na devět večer dne 23. listopadu došlo na ulici Květné v Bruntále k přepadení devatenáctileté dívky, která se vracela domů. Zatím neznámý muž k dívce přistoupil zezadu, chytil ji za paži a pokusil se ji odtáhnout mezi skupinku stromů u chodníku. Dívka kladla odpor a snažila se pokračovat v chůzi. Pachatel jí přiložil nůž na břicho a opět ji chtěl odtáhnout pod stromy se slovy „pojď sem“. Vtom ho však napadená udeřila do obličeje a začala utíkat. Pachatel od svého úmyslu neupustil a začal ji pronásledovat. Dívka křičela o pomoc a po opětovném volání se směrem k ní vydalo několik svědků. Teprve tehdy se pachatel zalekl a utekl z místa činu. Policie nyní na základě získaného popisu **pátrá po asi čtyřicetiletém muži snědé barvy pleti, který měl tmavé oblečení, kšiltovku sraženou hluboko do čela a vrásčitý či zjizvený obličej. Tento podezřelý měří asi 170 cm a je střední postavy. Po činu utíkal po ulici Květná směrem k Lidové jídelně, a to kolem 20.20 hod.** Jelikož předpokládáme, že se zde pohybovalo více osob, prosíme případné svědky o jakékoli informace k danému případu, i anonymně na bezplatné lince 158 či přímo na čísle bruntálských kriminalistů 974 731 320.

Dětská výtvarná soutěž bude mít své vítěze

V pátek 5. prosince 2003 v 10.00 hod. proběhne místo tradiční tiskové besedy vyhodnocení dětské výtvarné soutěže Policie očima dětí na téma dětské dopravní nehodovosti a dětských úrazů, které jsou aktuálním problémem. Porota v čele s vedoucím Okresního ředitelství Policie Bruntál bude rozhodovat o umístění dětí v soutěži.

Práce budou vystaveny po jednotlivých kategoriích. Vítězové budou odměněni až osobně (tzn. nejde o součást akce) pořadateli soutěže, kterými jsou Okresní pobočka Všeobecné zdravotní pojišťovny a Okresní ředitelství Policie Bruntál. Páteční pracovní minivernisáž a vyhodnocení soutěže se uskuteční v zasedací místnosti OŘ Policie Bruntál.

Vandal se prošel po kapotě auta

Rýmařovští policisté řeší případ vandalismu, ke kterému došlo na parkovišti v Dukelské ulici v Rýmařově. V noci z 23. na 24. listopadu se zde neznámý pachatel prošel po kapotě zaparkovaného Passatu, který patří pražské leasingové společnosti. Vandal poškodil lak na vozidle a promáčknul zadní kapotu, čímž způsobil škodu za 30 000 Kč.

Znásilnil vlastní manželku

V pondělí 24. listopadu zahájil bruntálský policejní rada trestní stíhání proti šestatřicetiletému muži z Rýmařovska pro trestný čin znásilnění a dále pro trestný čin násilí proti skupině obyvatelů a proti jednotlivci. Těchto skutků se dle obvinění muž dopustil tohoto dne kolem půl druhé v noci ve svém bytě. Po hádce s pětadvacetiletou manželkou začal ženě vyhrožovat usmrčením. Pak si přinesl z kuchyně nůž, který položil na podlahu v ložnici vedle postele, čímž v ženě vzbudil obavu, že své vyhrůžky uskuteční. Proti její vůli a pod pohrůžkou násilí ji přinutil k pohlavnímu styku. Na obviněného násilníka byl dán podnět ke vzetí do vazby.

Krádež pohonných hmot ve Valšově

V pondělí 24. listopadu obdrželi policisté bruntálského oddělení vyčíslení škody v případě, k němuž došlo v noci z 21. na 22. října tohoto roku na nádraží ve Valšově. Zatím neznámý pachatel zde z pracovního kolejového stroje odcizil čtyři dvacetilitrové kanystry s olejem a technickým benzínem a také plastový sud, ve kterém bylo pětadvacet litrů nafty. Způsobená škoda byla vyčíslena na téměř 7 000 Kč a věc byla překvalifikována na podezření z krádeže.

Oloupil důchodce o třicet tisíc

Bez zjevných stop násilí vnikl v noci z 30. listopadu na 1. prosince neznámý pachatel do domku dvaosmdesátiletého muže v Rýmařově a z místnosti za ložnicí mu odnesl dopisní obálky s hotovostí 34 000 Kč.

Z podkladů tiskové mluvčí Policie ČR npor. Mgr. Lucie Krašeničové

Školství

Zápis žáků do 1. ročníku

Základní škola Rýmařov, 1. máje 32
Základní škola Rýmařov, Jelínkova 1

Oznamují termín zápisu žáků do 1. ročníku

pátek (slavnostní) 16. 1. 2004 od 14.00 do 17.00 hodin
sobota 17. 1. 2004 od 8.00 do 11.00 hodin

V souladu s obecně závaznou vyhláškou Rýmařova proběhne zápis podle spádových oblastí.

ZŠ 1. máje 32

budova 1. máje 30
(nad školní jídelnou)

Dukelská, Horní,
Hornoměstská, Husova,
Jungmannova, Komenského,
Lidická, Luční, Marxova,
Na Strání, Na Vyhliďce,
Nádražní, nám. Míru,
nám. Svobody, Nerudova,
Nová, Okružní, Pivovarská,
Polní, Slunečná, Sokolovská,
Strálecká, Školní nám.,
Tomáše Matějky,
tř. Hrdinů, Větrná, Zahradní,
Žižkova, 1. máje, Radniční

Na setkání s Vámi a Vašimi dětmi se těší pedagogické sbory obou základních škol.

ZŠ Jelínkova 1

budova na Národní ulici
(pod kostelem)

Bartáková, Bezručova,
Čapkova, Divadelní,
Havlíčková, Jelínkova,
Jesenická, Julia Fučíka,
Julia Sedláka, Květná,
Máchova, Mlýnská, Národní,
Opavská, Palackého,
Podolská, Příkopy, Revoluční,
Rudé armády, Sadová,
U Lomu, U Potoka,
U Rybníka, Vrchlického,
8. Května, Úvoz

Bojujme!

28. 11. - Mezinárodní den boje proti konzumnímu způsobu života

Tento údaj bylo možné vidět v kalendáriu minulého Horizontu. Dali jsme žákům rýmařovské základní školy dotazník, který částečně poodhalil, jak naše děti tráví svůj volný čas. A výsledek byl zajímavý.

Co Čech, to muzikant, říkávalo se a je nám jasné, že už to dávno není pravda. To potvrdil i dotazník. Zjišťovali jsme, jestli děti jen „konzumují“ reprodukovanou hudbu, zpívají si nebo snad samy hrají. 85% jich nejraději jen poslouchá muziku, zbývajících 15% si rovnoměrně rozdělilo zpívání a hraní.

Další otázka se týkala trávení večerních chvil. Vítězem se stala, což asi málokoho překvapí, televize. 60% žáků ji upřednostňuje před knihou (30%) a deskovými hrami (10%). Že bychom si už neuměli nebo nechtěli hrát?

Zajímá nás i způsob využití volného času v odpoledních hodinách. 70% dětí navštěvuje nějaký kroužek, asi polovina z nich i více zájmových kroužků. Máme se radovat, nebo mít obavy? Radovat z toho, že dvě třetiny

tráví svůj čas aktivně, nebo mít obavy o osud nicnedělající třetiny? Podivují se klidu rodičů, které nezajímá, co jejich děti dělají, když, jak říkají, nedělají nic.

Nejsem odborník na tvorbu dotazníků, proto vypovídací hodnota, co se konzumního způsobu života týká, nemusí být nejvyšší. Určitě však vím, že jako učitel nad výsledky dotazníku jásat nebudu. Potvrzují totiž to, co je ve škole dávno zřejmé. Soutředění žáků na vyučování? Velmi náročné, těžko se výukovými metodami vyrovnáme akčnosti televizních seriálů. Souvislá plynulá četba textu? Tady nepochodíme ani u nejvyšších ročníků. Kdo by se dnes zdržoval čtením. Věnovat se hudbě aktivně? Proč? Je přece zbytečné cvičit na nějaký nástroj nebo ztrapňovat se zpěvem. Stručně řečeno, stáváme se konzumenty a naše aktivita je potlačována vývojem techniky. Ale určitě je to špatně.

Proto by mě zajímalo, jakým způsobem se v onen významný den proti konzumnosti bojuje, rád bych se přidal. VB

Čeští a polští studenti se setkali na jazykové soutěži

Ve čtvrtek 20. listopadu se uskutečnila za zdi SSOŠ Prima mezinárodní jazyková soutěž v angličtině a němčině, které se vedle studentů Prímy zúčastnili i jejich polští kolegové z integrované školy Zespoľ szkół Ozimek. Obě školy spolupracují přes dva roky v rámci různých aktivit ve sportovní a naukové oblasti a jejich čtvrtletní setkání, které mělo dle slov pořadatelů podpořit vzájemné poznávání spřátelených měst, bylo v pořadí již čtvrté. Předcházely je pečlivé přípravy, neboť základním úkolem soutěžících bylo

prokázat znalosti o městě a regionu svých zahraničních protějšků, a to navíc v cizím jazyce. Každá ze stran přichystala pro své kolegy souhrn základních informací a videomateriálů o vlastním regionu a zároveň zformulovala soutěžní otázky; rýmařovský organizační tým němčinářů tvořila Mgr. Dagmar Havelková a Petra Sedlářová, anglický test připravila Martina Weinerová, DiS., Ing. L'uba Příkaská a Eva Králová. Ty také vybíraly do soutěže osm jazykově nejnadánějších studentů, převážně z dru-

hých a třetích ročníků, kteří měli hájit české barvy.

Prezentace a zahájení soutěže se v původně plánované desáté hodiny dopolední přesunuly na jedenáctou kvůli zpoždění polské výpravy. Po krátkém přivítání následovalo podrobné objasnění pravidel soutěže, rozdalo se zadání, několikrát zasvítily blesky fotoaparátu a pak už zavládlo napjaté soustředění. První, písemná část mohla začít.

Na písemných testech pracovali soutěžící studentí týmově, rozdělení do dvojic. Ta dvojice, která byla nejspěšnější, postoupila do ústní části,

v níž se z původních spoluhráčů stali soupeři. Na první místa už se zkrátka musí každý vyšplhat sám. Kolem jedné hodiny po poledni byli známi vítězové. Na polské straně se v sekci angličtinářů nejlépe dařilo Alicji Szkrabinské, v sekci německé obsadila první místo Romana Kupka. Mezi českými studenty prokázali nejlepší znalosti Ozimku a také nejlepší jazykové schopnosti Veronika Rychnovská v němčině a Pavel Strouhal v angličtině. Každý ze soutěžících byl odměněn cenami s regionální tematikou. ZV

I malý dárek darovaný od srdce potěší!

Blíží se Vánoce, svátky lásky, pokoje a klidu. V těchto dnech si obvykle lidé nadělují dárky a přejí si zdraví, štěstí a spokojenost. S trochou lásky a radosti se za děti, do Dětského domova v Janovicích u Rýmařova 26. 11. 2003 vypravilo třináct studentů a stu-

dentek ze SSOŠ Prima v Rýmařově. Studenti se dohodli, že s nadělováním nebudou čekat až na prosinec, a proto nacvičili vystoupení s písničkami, říkadly, pohádkou a hudebními skladbami. Tento malý dárek dětem předali s příslibem, že ještě před mikulášskou nadílkou při-

jdou s perníčky, které již čekají jen na nazdobení.

Odměnou všem vystupujícím byla světýlka v očích malých posluchačů, kteří se ke zpěvu s chutí přidali.

Lucka, Ivana a Jarda,
studenti SSOŠ Prima

Děti se vžily do role přísných porotců

V pořadí již třetí Koncert učitelů připravila Základní umělecká škola v Rýmařově na úterý 26. listopadu do koncertního sálu. První vlaštovkou byl koncert, který se uskutečnil na podzim roku 2001 a pokračování této tradice vyplynulo z nápadu uspořádat sbírku pro povodněmi postižené občany v Čechách v roce minulém. Stejně jako v předešlých dvou ročnících i letošní Koncert učitelů se setkal s velkým ohlasem nejen veřejnosti, ale také žáků základní umělecké školy. Děti si vyměnily se svými pedagogy roli a hodnotily jejich umění ve zpěvu, ve hře na hudební nástroje, ve výtvarné soutěži a v jednom případě dokonce v hereckém výkonu.

Přísná dětská porota udělovala za jednotlivá vystoupení známky jako ve škole, od jedničky po pětku. Podařilo se nám zjistit, že žádný z učitelů nebyl ohodnocen nedostatečnou. Nejhorší známka, která byla v průběhu večera udělena, byla dvě mínus.

„Komické na tom všem bylo to, že u většiny kantorů, kteří měli před dětmi vystupovat, se projevila velká tréma,“ konstatoval ředitel „zušky“ Jiří Taufer, který zároveň večerní koncert učitelů provázel coby zkušený komentátor. Cena pro vítěze byla jen jedna - nástěnné hodiny s logem ZUŠ

Rýmařov. O to více měla dětská porota ztížené rozhodování v tom, kdo ze soutěžících byl vskutku nejlepší. Hudební příznivci, rodiče dětských porotců a přátelé učitelů zaplnili téměř do posledního místa koncertní sál. Na tři desítky účinkujících předvedly své dovednosti, které předávají dále svým žákům v základní umělecké škole. Hudební, herecký a výtvarný um zde postupně prezentovalo pěvecké sdružení Variace; známou filmovou melodii Henryho Mancininiho - Pomsta Růžového pantera zahrály na klavír a klarinet Lenka Janoušková a Martina Mácová; s velkou hudební dokonalostí se představili hrou na kytaru a trubku Jiří Taufer a Libor Martiník ve skladbě Johna Duarteho - Twelve; úvodní a závěrečnou fanfáru soutěžního koncertu učitelů zahráli trubači Libor Martiník, Antonín a Petr Kohoutkovi. Dvě ruské lidové písně za klavírního doprovodu zazněly v podání Jany Sedláčkové, Margity Jaššové a Evy Palasové. Struny indického nástroje sitár rozezvučel v brilantní improvizaci Jiří Taufer, kterého doprovázel Ivo Samiec na africký buben - djembe, tibetské zvonečky a perkuse, a do šedesátých let minulého století posluchače přenesla světově známá píseň Johna Lennona a Paula

Mc Cartneyho ze skupiny The Beatles s názvem Michelle.

Za originální, komický a bezchybný herecký výkon monologu Aldo Nikolaje - Voda a mýdlo sklídila Kateřina Pešková velký aplaus publika. Žánr výtvarný prezentovala v koncertním sále malou výstavou Martina Kohoutková.

A kdo se stal vítězem? Čistou jedničku od dětské poroty obdrželo, a vítězem se tedy stalo příležitostné hudební sdružení Encián, jehož členové zastupovali hned tři moravskoslezská

města - Ostravu, Krnov a Rýmařov - a v jejich podání zazněly tři písně. „Isem zvědav, jak si svou výhru rozdělíte,“ konstatoval s úsměvem na závr Koncertu učitelů ředitel ZUŠ Rýmařov Jiří Taufer, který také pozval přítomné publikum, ale i širokou veřejnost na další připravovanou akci základní umělecké školy - autorské předčítání básní **Ivo Lysoňka** z Uherského Hradiště a **Ivana Petlana** z Brna, které se uskuteční v úterý 9. prosince v koncertním sále od 18.00 hodin. *JiK*

Akademie gymnázia v rychlém tempu

Hned dvakrát po sobě se minulý týden sál rýmařovského kina zaplnil téměř k prasknutí. Poprvé v úterý 25. listopadu na představení pražského divadla, které bylo vyprodáno až na nějakých deset míst, a podruhé ve čtvrtek na akademii gymnázia. Studenti, rodiče a přátelé všech protagonistů tradiční přehlídky obsadili všechna sedadla, ba dokonce i postranní schodiště, jen aby shlédli své spolužáky a ratolesti „v akci“. Ostatně bylo na co se dívat. Přehlídka pod taktovkou Ing. Štefana Janošáka nabrala hned od počátku rychlé tempo. Střídaly se hrané scénky a taneční kreace, hudební a pěvecká vystoupení s recitací, vše sepijaté v celek moderátorskými vstupy Martina Lošťáka, Jaroslava Didiáše a Kláry Mazurové. Bohatý repertoár vystoupení, naladěných od té nejvážnější noty až po bohapustou legraci (například volba „Miss“ v režii Mgr. Elvíry Dubové), provázela také jazyková rozmanitost, takže vedle dominantní češtiny bylo možné zaslechnout i angličtinu v písních, které se studenty nacvičili Mgr. Milan Galandr a Ing. Jana Seifertová, nebo rodnou řeč Goethovu v recitaci svěřenců Mgr. Jany Fialové. Starší generace si mohla osvěžit své

cizojazyčné znalosti v pásmu ruských veršů a písní „sovětské“ družiny pod vedením Mgr. Zdeňky Sedláčkové. Pomyslné třešničky na dortu představovalo hip-hopové číslo Petry Čechové, bývalé studentky gymnázia a toho času vedoucí skupiny Freeze Dance, a černé divadlo v režii Mgr. Štefana Janošáka. A konečně nesmíme zapomenout na muže a ženy v pozadí, kteří se stali o dokonalý obraz a zvuk - výzdobu scény vytvořila Martina Halajčuková, na aparatuře pana Ivana Sigmunda zajišťoval akustiku celé akce Mgr. Vladimír Stanzel.

Troufám si říct, že letošní akademie rozhodně nezklamala a prokázala, že rýmařovské gymnázium má stále dost studentů, kteří mají nápady, energii a chuť (se) bavit. *ZN*

Autorské předčítání básní v Základní umělecké škole

V úterý 9. 12. v 18 hodin proběhne v koncertním sále Základní umělecké školy představení, jež by si rozhodně neměli nechat ujít ti, kteří mají rádi literární umění. Do Rýmařova totiž zavítají básníci **Ivo Lysoňka** z Uherského Hradiště a **Ivana Petlan** z Brna, aby rýmařovskému publiku zarecitovali některé sonety z vlastní básnické sbírky. Pořad, kterému vedle seriózní a solidní formy nechybí ani nadlehčený tón a jemný humor (jeden z podtitulů zní „Sonety - ... od Taufera k Tauferovi“), byl již několikrát na veřejnosti prezentován. Největšího ohlasu se mu dostalo při vystoupení v rámci Letní filmové školy v Uherském Hradišti letos v létě. O hudební doprovod se postará rýmařovsko-krnovské hudební seskupení, příležitostně působící ve složení R. Ulmannová (housle, zpěv), J. Taufer (kytara, sitar), Marek Čevela - saxofon, klarinet, E. Palasová - klavír, F. Fojtík - perkuse. *Jiří Taufer*

Ukázka jednoho ze sonetů Ivo Lysoňka a Ivana Petlana:

PŘELÉTAVEC

Hvězdy jak díry v šapitě
žasly nad naší kreačí
Viděly hrazdy létací
- mě na nich s tebou, Margito!

Ve výškách kde i varyto
se zalkne a hlas obrací
Dole jen klaun si v legraci
kryl oči a měl popito...

Bez sítě sobě napospas
než dotkli jsme se Jitřenky
my létali jsme drahný čas -

co *dnes* mám z toho čísla?!
Jen ischias a ploténky
a natažená třísla...!

recenze

Vstupte prosím do smíchu

Kdo nepromarnil šanci a zakoupil si lístek na úterní představení (25. 11.) hry amerického dramatika Neila Simona **Vstupte!**, zaručeně nelitoval. Volnou parafrází názvu divadelního představení byl se dalo říci, že si divák opravdu zakoupil vstupenku „do smíchu“. Pražská divadelní agentura Václava Hanzlíčka nezklamala, naopak potvrdila již dávno známou kvalitu a stále nabízí jen to nejlepší, co má. Rýmařovským příznivcům komediálních žánrů se to ostatně potvrdilo při návštěvách minulých představení této agentury - **Víš přece, že neslyším, když teče voda** nebo **Zlaté jezero**.

Situační komedie o nekončících patáliích dvou klaunů na penzi - Willieho Clarka v hereckém podání Petra Nárožného a Ala Lewise - Ladislava Mrkvíčky, kteří se mají po jednácti letech opět sejít a pro televizi natočit nejzdařilejší číslo, dávala tušit, že divákova bránice nebude dlouho zahálet. Jejich setkání měla být vlastně labutí píseň. Staří pánové se ale nemohli stále dohodnout, ačkoliv se v podstatě měli rádi, vzájemně si prováděli schválností a vůbec nebylo jisté, jak to s oběma tvrdohlavci nakonec dopadne.

Herecký koncert dvou hlavních protagonistů si právem vysloužil nejen potlesk na otevřené scéně. Nejen výrazovými prostředky hlasovými je živena divákova mysl. Hluboká poklona budiž vystřížena oběma Pánům hercům Nárožnému i Mrkvíčkoví za herecké prvky komicky mimické, při kterých diváci doslova slzeli. O bravurním využívání herecké pauzy ani nemluvě. Komediální koncert par excellence vtipně a s kultivovanou nadsázkou a nadhledem „doladil“ synovec Willieho Clarka Ben Silverman - organizátor a manažer v hereckém podání Jana Čenského. Útrapy, schválnosti a protivnosti dvou komediálních staříků přivedly nakonec Willieho Clarka k srdečnímu záchvatu a je nucen v samém závěru přijímat studené příkazy ještě „studenější“ ošetřovatelky v podání Libuše Švormové, která svou rolí, ač nikterak velkého významu, představení herecky okořenila a se svérázným ženským šarmem položila pomyslnou třešničku na již tak velmi „chutný dort“.

Jak již bylo řečeno, v Simonově hře **Vstupte!** jsou hlavními postavami dva stárnoucí herci, kdysi slavní komikové, kteří vystupovali ve dvojici jako The Sunshine Boys ve vaudevilových divadlech na Broadwayi. Slovo vaudeville je v divadelní terminologii mnohovýznamové, resp. prodělalo několik významových posunů. Takže dnes je známe v evropském kontextu ve smyslu „situační komedie“. Původ slova je francouzský. Objevuje se v 17. století a v tehdejších slovníku znamená píseň, a to píseň, kterou každý zná (tedy v dnešní terminologické hantýrce šlágr). Od konce 19. století se vaudevillem v USA rozumělo divadlo kabaretní rozmanitosti šantánové varietního typu, tedy produkce namíchaná z čísel dramatických, hudebních a pěveckých, tanečních a na přelomu našeho století i filmových. Vaudeville act - to byl kuplet, komický výstup, monolog, kouzelnické číslo, artistické číslo, břichomluvecký výstup atd. Vaudevillová scénka přenesená z jeviště před kameru dala vznik filmové grotesce. Řada hvězd zlaté éry němých grotesky logicky vyšla z jevištního vaudevillu: Charles Chaplin, Buster Keaton (Frigo), Stan Laurel... Ve vaudevillových divadlech začínal také například slavný tanečník, herec a zpěvák Fred Astaire. Vaudeville act písňový byl školou a tribunou mnoha zpěváků: Eddie Cantor, Al Jolson, Sophie Tucker... Právě Sophii Tucker vzpomínají - vedle jiných - také hrdinové naší hry - Willie Clark a Al Lewis. Pochopitelně tato dvě jména nejsou autentická, Simon si je vymyslel, ale za osudy dramatických postav cítíme skutečné osudy skutečných herců, kteří se zánikem vaudevillu, burlesky, honky tonk (barového divadla) končili své životy nezdědky v chudobě, v opuštěnosti, na periferii veřejného zájmu. Je smutnou ironií a přitom vývojově příznačné, že film, zprvu integrovaný do struktury amerického vaudevillu, posléze tento žánr spolu s nástupem muzikálových divadel ve 30. letech vytlačil a zlikvidoval. Nostalgie nad „úmrtím“ vaudevillu byla vyjádřena ve slavném Chaplinově filmu „Světla ramp“. Ozýval se konečně také v lidsky dojímavé komedii Neila Simona **Vstupte!**

Díky za velmi zdařilé představení, přátelé.

JiKo

Slavnost nového vína s Lucemburkem a carskými důstojníky

Tak jako pokaždé v listopadu i letos byl třetí čtvrtěk tohoto nevládného měsíce zasvěcen vzpomínkám na to nejlepší, co přinesly slunečné dny léta. Nastala doba ochutnávek novovína, tedy vína, jež vzešlo ze sklizně letošního roku. „*Výjimečně slunné počasí roku 2003 dalo vzniknout vínu něžnému, ovocnému a pružnému, které se pije se vši jednoduchostí. Podává se k sýrům, grilovaným rybám a lehkým úpravám drůbežního masa.*“ řekl nám Emil Chlachula, jehož sklípek se

Úderem šesté hodiny vstoupila do sklípku i trocha poezie - Nerudova Romance o Karlu IV. ve scénickém provedení ochotnického spolku Mahen. Známostou básně o Buškovi z Velhartic a moudrém císaři, který poznal ve víně podstatu českého člověka i svou lásku k němu, s herci nastudovala režisérka Hana Vystrčilová a do hlavní role obsadila Vratislava Konečného. Za toto poetické oživení jim všem patří dík pořadatelů a zajistě i hostů.

stal v sobotu 22. listopadu místem setkání milovníků dobrého vína, toho nového, ale i archivního. Neochutnávalo se totiž jen víno letošní, celkem šest odrůd, ale také čtrnáct odrůd ročníkových vín a nakonec, v „Procházce časem“, také deset odrůd vín archivních z let 1984 až 1997. Vyvrcholením slavnosti byla dražba, kterou řídil licitátor Petr Chlachula dle aukčního řádu. Největší boj svedli gurmáni o Irsai Oliver z roku 1984, tato rarita byla vydražena za více než tisíc korun. Naopak nejmenší zájem zaznamenal Ryzlink rýnský z roku 1995 a André z roku 1997, ačkoliv jsou to vína kvalitní a velmi dobrá.

S postupujícím večerem rozvázalo víno jazyky a rozproudilo krev. Podával se chléb se solí a hrozny, popíjelo se a bavilo. Hrlo se a zpívalo, jak jinak než o víně. Zpestření v ruském stylu přinesl pokus o otevření sekty „naostro“. Jak uvádí Emil Chlachula, tato tradice pochází z dob carských důstojníků, kteří se při svých divokých pitkách nezdržovali složitým otvíráním lahví a uráželi hrdla přímo šavlemi. Řez však musel být zcela hladký. I jemu se tento vpravdě husarský kousek podařil napoprvé, bez střepů a bez zranění, a volná zábava mohla pokračovat dál. Ve sklípku se juchalo až do půl jedné po půlnoci.

ZN, JiKo

Hledají se básníci

Neobvyklou příležitostí ke zveřejnění svých básní nabízí básníkům všech věkových kategorií sborník *Současná poezie 2004*, který vyjde v příštím roce. Budou v něm zastoupeni jak básníci, kteří už vydali několik sbírek, jako například sedmdesátiletý Lubomír Čejka z Ostravy, tak nejmladší autoři, mezi nimiž zaujme svými působivými díly teprve sedmnáctiletá Michaela Hrabcová z Třebíče. Zajímavé jsou i básně v polštině Mariana Palowského z Českého Těšína, jenž však nebude jediným autorem, který se představí v jiném než českém jazyce. Přijete-li

básně a chcete-li je publikovat, pošlete ukázky svých prací co nejdříve do nakladatelství KING, Lelkova 43, 794 01 Krnov nebo na e-mailovou adresu: nakladatelstviking@volny.cz

Toto nakladatelství vydalo v listopadu sbírku básní dr. Dittmara Chmelaře *Bůh stále neodpovídá* a s jeho nejnovějšími básněmi se setkáme i ve sborníku současné poezie. Básně publikované ve sborníku budou navíc zařazeny do soutěže o *Cenu Benjamína Kinga*.

Na stejnou adresu lze poslat i čtivé povídky či novely z oblastí science-fiction, krimi a hororů

do připravovaných antologií *Reen, Únos Mildred Hawkinsové* a *Ream jako Scream*. Vítány jsou práce o rozsahu nejméně 15 stran a není na překážku, jestliže byly předtím publikovány v časopisech. Jedna z antologií bude věnována především pracím na dobré literární úrovni s námětem rasové, náboženské a biologické nesnášenlivosti a dále dramatickým vizím budoucího vývoje lidské civilizace jak na Zemi, tak při osídlování vesmíru. Nakladatelství King vydává sborníky poezie a antologie povídek v rámci programu hledání a podpory talentů. (vx)

Bluegrassový večer v saloону ve Stránském s výbornou partou muzikantů

Každý poslední pátek v měsíci se schází parta milovníků dobré muziky v bývalé škole ve Stránském, která dnes slouží jako hospůdka, aby si zazpívali, popyprávěli a poslechli dobrou muziku ve stylu folku, country nebo klasické české lidové písně. Dobrých muzikantů není nikdy dost a o saloónu ve Stránském to platí dvojnásob.

Na posledním večeru příznivců skupiny Keltgrass Band v pátek 28. listopadu bylo opravdu veselo a živo. Příležitostně se tady střídají muzikanti místní, ale i přespolní, členové různých hudebních kapel a především příznivci a fanoušci keltské skupiny Keltgrass Band Petra Schäfera. Mezi stálé návštěvníky patří například manželé Dvořáčkovi (zdravotní sestra rýmařovské nemocnice se svým manželem, bývalým členem horské služby), kteří pokaždé zaujmou místo výborných kytaristů. Nechyběla ani rodina Novotných z Albrechtic z ranče „N“. Schäferovy muzikanty přijely podpořit také skupiny Zlomeňáci a Montána z Břidličné. Od 20.00 hodin píseň střídala píseň, v kamnech praskal oheň a přítomným bylo teplo nejen po těle, ale především na duši.

Člověk zavře oči a zaposlouchá se do rytmické irské melodie skupiny Keltgrass Band. Podpatky muzikantů duní do dřevěné podlahy a najednou jste v myšlenkách o několik desetiletí

zpátky. Vidíte staré irské hospůdky, džbány s pivem nebo vínem, na dřevěných stolech hodují štamgasti na pečené drůbeži a všude kolem se rozléhá známá muzika s píšťalami, flétami, kytarami, irským bubnem, houslemi či loutnou. ...Ne, stojíte pořád na dřevěné podlaze hospůdky ve Stránském, jen ta iluze je tak dokonalá, že vám připadá až neskutečná.

Skupinu založil v září 2002 Petr Schäfer, zakladatel a kapelník bývalé olomoucké Bluegrass Novy, který dnes působí na Sovinecku. Členové skupiny Keltgrass Bandu pocházejí z Rýmařova a Stránského. Petr Schäfer mistrně ovládá banjo, loutnu, harmoniku, drumle a bodhrán (irský buben), Lucie Paceltová je opora skupiny ve zpěvu a ve hře na autoharfu a bodhrán, Jana Lounová zvládá bravurně hru na irské píšťaly, akordeon, flétnu a kytaru, Jaromír Loun tvrdí muziku na kontrabas, dále hraje na kytaru, bouzouki a harmoniku. MUDr. Tomáš Kuraš je primásem na housličky. Všichni členové skupiny navíc doprovázejí svou hudbu zpěvem. Konečný zvuk skupiny časem dotvoří nástroje, které nejsou běžné - irské dudy, keltská harfa, dulcimery.

V názvu skupiny je zakódován aranžerský záměr a Petrův dlouholetý vztah k irskému folklóru a horalské muzice, jejichž společné kořeny lze vytušit v dávné keltské kultuře.

A protože tomu všemu předchází neutuchající „slabost“ pro bluegrass, vznikl tak poměrně logický kříženec - keltgrass (možná nový hudební směr), tak jako již existuje newgrass, jazzgrass, trampgrass a další.

Výborný nápad s hudebními pátky ve Stránském nachází stále větší odezvu nejen u přespolních chatařů a chalupářů, ale především u místních. Milovníci dobré bluegrassové muziky mají příležitost Keltgrass Band Petra Schäfera slyšet i na jiných místech, například v Malé Morávce nebo Bruntále. Do Stránského se však Petr vrací rád, vždyť tady má svůj domov. JiKo

Kde ještě stihnete Keltgrass Band?

Malá Morávka	restaurace Stodola	12. 12. 2003	pá	20.00 - 24.00
Stránské	místní hospoda	20. 12. 2003	so	18.00 - 22.00
Stránské	místní hospoda	26. 12. 2003	pá	20.00 - 24.00
Bruntál	Irish Pub	29. 1. 2004	čt	20.00 - 24.00

Hudební skupina Keltgrass Band Stránské

pořádá dne 20. 12. 2003 od 18.00 hodin
v místní hospůdce

HUDEBNÍ VÁNOCE

Srdečně zveme místní obyvatele
a chalupáře, zejména děti

Program:

- ❖ hudba, zpěv, tanec
- ❖ soutěž o nejchutnější kolekci domácího vánočního cukroví
(podmínky soutěže: do 17 hodin dodat obsahem shodné čtyři balíčky po sedmi kusech cukroví, z toho budou 3 pro degustační komisi a 1 na výstavku a následnou společnou baštu)
- ❖ soutěž ve zpěvu vánočních koled
(podmínky soutěže: zpěv jednotlivců bez ohledu na pohlaví a věk - jedna vánoční koleda)

(Vánoční úpravu hospůdky zajišťují Karla Beránková,
Vladka Křenková a Lucie Paceltová.)

Kulturní okénko města Rýmařova

Citát: Život je nemocnice, v níž každý pacient je posedlý touhou změnit postel.
Charles Baudelaire

Pranostiky na měsíc prosinec

- Když v prosinci mrzne a sněží, úrodný rok nato běží.
- Studený prosinec - brzké jaro.
- Mírný prosinec - mírná celá zima.
- Mrazy, které v prosinci brzy opadnou, znamenají zimu mírnou.
- Na suchý prosinec následuje suché jaro.
- Jaké zimy v prosinci - taková tepla v červnu.
- Padne-li první sníh na mokrou zem, bude slabá úroda.
- Jaký prosinec, takový celý rok.
- Když v první adventní neděli nastane daleko široko krutá zima, potrvá čtyři neděle.
- Je-li v první týden adventní mrazivo, bude zima osmnáct neděl trvati.
- Jaký prosinec, takové jaro.
- Když na Mikuláše prší, zima lidí hodně zkruší.

INFOSERVIS Střediska volného času Rýmařov - PROSINEC 2003

5. 12.	SVČ	9.00	Keramická dílna pro ZŠ
5. 12.	SVČ	20.30	Závěrečná lekce tanečních pro dospělé
6. 12.	SVČ	14.30	Předvánoční dílna pro děti a rodiče - glazování
8. 12.	SVČ	10.00	Keramická dílna pro ZŠ
9. 12.	kino	9.00, 10.30, 12.00	TARA - Modrý náhrdelník Evropy 6. - 9. ZŠ + SŠ + UČ
11. 12.	SVČ	10.30	Keramická dílna pro ZŠ
12. 12.	SVČ	19.00	Závěrečná taneční kolona
12. 12.	kino	9.30, 11.45	Pohádka o Vánocích a zakleté čepičárce MŠ + 1. - 5. ZŠ
13.-14. 12.	SVČ		Soustředění TS FREEZE DANCE
15. 12.	SVČ	10.00	Keramická dílna pro ZŠ
15. 12.	SVČ	18.00	Vánoční koncert TALIANKY
17. 12.	SVČ	13.00	Vánoční besídka v klubu
20. 12.	SVČ	9.00	Vánoční výprava do lesa
22. 12.	SVČ	9.00 - 12.00	Vánoční dílna pro děti
23. 12.	SVČ	10.00 - 12.00	Vánoční počítače pro děti - hry, malování, internet
26. 12.	SVČ	14.00	Střílí celá rodina - soutěž tříčlenných rodinných družstev ve střelbě ze vzduchovky

Společenská kronika

Narodili se noví občáni

Karolína Rožňáková	Rýmařov
David Beránek	Tvrdkov

Blahopřejeme

<i>jubilantům, kteří od předcházejícího vydání oslavili 80 let a více</i>		
Emilie Burgetová - Rýmařov	81 let	
Božena Dobešová - Rýmařov	81 let	
Marie Furišová - Rýmařov	81 let	
Marie Semelová - Rýmařov	81 let	
Marie Vymazalová - Rýmařov	83 let	
Cyril Kocera - Rýmařov	84 let	
Marie Pavlátová - Rýmařov	84 let	
Bedříška Bernátková - Ondřejov	85 let	

Rozloučili jsme se

Anna Kseničová - Stránské	1918
Ludmila Czadronová - Rýmařov	1953
Ivan Hořínek - Horní Město	1929
Ladislav Gardavský - Janovice	1931

Matrika MěÚ Rýmařov

Známa i neznáma výročí

5. 12. Mezinárodní den dobrovolníků, slaví se od roku 1986 z rozhodnutí OSN na počest těch, kteří dobrovolně pomáhají trpícím
7. 12. Mezinárodní den civilního letectva, od roku 1996 (OSN)
8. 12. 1943 nar. JAN KLÍMA, historik a politolog - 60. v. nar.
9. 12. 1908 zemř. JOEL CHANDLER HARRIS, americký prozaik, autor pohádek (nar. 3. 7. 1848) - 95. v. nar. úmrtí
10. 12. Den lidských práv, výročí přijetí Všeobecné deklarace lidských práv Valným shromážděním OSN v roce 1948, slaví se od roku 1950
10. 12. 1938 nar. ZDENĚK KALOČ, divadelní režisér a dramatik, působí v Brně - 65. v. nar.
11. 12. Světový den dětství, výročí založení UNICEF v roce 1946
11. 12. 1803 nar. HECTOR BERLIOZ, francouzský hudební skladatel (zemř. 18. 3. 1869) - 200. v. nar.
11. 12. 1918 nar. ALEXANDR SOLŽENICYN, ruský prozaik, dramatik a publicista, nositel Nobelovy ceny - 85. v. nar.
12. 12. 1928 nar. ČINGIZ AJTMATOV, ruský píšící kirgizský spisovatel a filmový scenárista - 75. v. nar.
14. 12. 1503 nar. MICHEL NOSTRADAMUS, vl. jm. M. de Nostre-Dame, francouzský spisovatel a astrolog (zemř. 2. 7. 1566) - 500. v. nar.
16. 12. 1863 nar. GEORGE SANTAYANA, americký básník, filozof, romanopisec a esejista (zemř. 26. 9. 1952) - 140. v. nar.
18. 12. Mezinárodní den migrantů, od roku 2000 (OSN)

Bazén v Břidličné

Plavání pro veřejnost

Pondělí	zavřeno
Úterý	14.00 - 17.00 hodin
Středa	14.00 - 19.00 hodin
Čtvrtek	14.00 - 18.00 hodin
Pátek	14.00 - 20.00 hodin
Sobota	13.00 - 19.00 hodin
Neděle	13.00 - 19.00 hodin

V pondělí 29. 12. 2003 bude mimořádně otevřeno pro veřejnost od 13.00 do 19.00 hod.
Ve dnech 24., 25. a 31. 12. 2003 bude krytý bazén v Břidličné uzavřen!

Vstup pouze s koupacími čepicemi!

Změna provozní doby vyhrazena

(Vstupné dospělí - 30 Kč/1 hod., děti - 15 Kč/1 hod.)

Teplota bazénu - 30°C (malý), 26°C (velký), teplota vzduchu 29°C

Vedení bazénu v Břidličné

Koloběžka za desetník

V pondělí 8. prosince v 15.00 hodin

na náměstí Míru v Rýmařově

předají studenti SŠ Prima

dárky Dětskému domovu v Janovicích

- koloběžky, které koupili za vybrané desetníky

a dvacetníky. Součástí programu

je i vystoupení mateřských škol

a pěveckého sboru ze Základní školy Jelínkova 1.

Rámcový plán celoměstských akcí na 1. pololetí roku 2004

Datum	Název akce	Pořadatel	Místo
LEDEN			
9.1.-11.1.	Přebor jednotlivců v kuzelkách	KU	Kuželna TJ
10.1.	Ples maturantů Gymnázia Rýmařov	Gymnázium	SVČ
13.1.	Hrady a hrádky Rýmařovska	Muzeum	Muzeum
15.1.	Den otevřených dveří	Gymnázium	Gymnázium
17.1.-21.2.	"Oberliga v LH" - turnaj amatérských družstev	LH	Kluziště TJ
23.1.	Ples Diakonie ČCE	Diakonie	SVČ
30.1.	Ples SSOŠ	SSOŠ Prima s.r.o.	SVČ
31.1.	Okresní turnaj žáků v ledním hokeji	LH	Kluziště TJ
bez data:	Velká cena okresu Bruntál žáků v šachu	SVČ	SVČ
	Ententýny - soutěž žáků 5.tříd	SVČ	SVČ
31.1. - 29.2.	Jindřich Štreit - Lidé mého kraje	Muzeum	Muzeum

Datum	Název akce	Pořadatel	Místo
ÚNOR			
3.2.	Rýmařovsko ve 14. - 15. stol. - beseda	muzeum	muzeum
3.2.	"Vražda v salónním kupé" Divadlo Jára Cimrmana	SVČ	Kino
7.2.	Dětský karneval	SVČ	SVČ
9.2.-13.2.	Jarní příměstský tábor	SVČ	SVČ
13.2.	Ples muzikantů	SVČ	SVČ
14.2.-15.2.	Přebor Jesenické župy v běžeckých disciplínách	LY/K	Areál Strálek
19.2.	"Kráska a zvíře" - divadelní představení pro 6.-9. Ročník	SVČ	Kino
20.2.-21.2.	"Rýmařovská 30" - veřejný závod lyžařů	LY/K	Areál Strálek
28.2.	Trojboj dětí předškolního věku	ASPV/SVČ	SVČ
bez data:	Halové turnaje žákovských kategorií v kopané	FO	Hala"G"
	Ententýny - soutěž žáků 5.tříd	SVČ	SVČ

Datum	Název akce	Pořadatel	Místo
BŘEZEN			
1.3.	Vítr ve větvích sasafraasu	Mahen	Kino
2.3.	Co vypovídají archeologické vykopávky - beseda	Muzeum	Muzeum
6. - 28.3.	Vladimír Halla - obrazy a grafika	Muzeum	Muzeum
8.3.	Vítr ve větvích sasafraasu	Mahen	Kino
20.3.	Ples sportovců	BFAA Oldies	SVČ
24.3.	Setkání pedagogických pracovníků	SVČ	SVČ
25.3.	"Harold a Maud" divadelní představení SŠ, UČ	SVČ	Kino
25.3.	Zahájení turistické sezóny	KČT	Okolí Rým.
26.3.-27.3.	Mateřinka 2004 - okresní přehlídka MŠ	5.MŠ, SVČ	Kino
30.3.	Jaro s kamarády - MŠ, 1.-5. Třídy ZŠ	SVČ	Kino
bez data:	Halové turnaje žákovských kategorií v kopané	FO	Hala"G"
	Ententýny - soutěž žáků 5.tříd	SVČ	SVČ

TJ JISKRA RÝMAŘOV

stále akce: mistrovská utkání FO, LH, KU, TE, VO
 Rýmařovský desetiboj - celoroční soutěž, 1x měsíčně
 Zimní turnaj v kopané
 MAKL - jarní a podzimní část odbor. družstev v kuzelkách
 Halové turnaje mládežnických družstev v kopané
 "Oberliga" v ledním hokeji - turnaj odbor. družstev
 40. Výročí založení Radioklubu Rýmařov

Datum	Název akce	Pořadatel	Místo
DUBEN			
3. - 25. 4.	Kateřina Růžicková a Miloslav Požár - grafika	Muzeum	Muzeum
5.4.	Charles Darwin - Vývoj člověka - Pavel Novák	SVČ	SVČ
6.4.	Pavel Novák - dětem - 6.-9.třídy ZŠ	SVČ	Kino
6.4.	Středověké město a městský hrad - beseda	Muzeum	Muzeum
15.4.	Velikonoční dílna na Zelený čtvrtek	SVČ	SVČ
16.4.-17.4.	Okresní finále juniorů, mužů a žen v kuzelkách	KU	Kuželna TJ
19.4.	Přijímací zkoušky - 1.kolo	Gymnázium	Gymnázium
24.4.	Vychodilova stezka na jaře	KČT	Okolí Rým.
24.4.	Pódiové skladby	TJ SPV	SVČ
bez data:	Dvojboj ve sportovní gymnastice předškolního věku	ASPV	Těloc. TJ
	Bohatýrská pohádka	SVČ	Kino
	Velikonoční turnaj žáků a dorostenců ve stolním tenisu	SVČ	SVČ
	Velká cena Rýmařova - 2.ročník turnaje ve stolním tenisu	SVČ	SVČ

Datum	Název akce	Pořadatel	Místo
KVĚTEN			
1. - 23.5.	P. Calábek - Ekvádor a Peru barevná fotografie	Muzeum	Muzeum
	Kráska zakletá v kameni - výstava sbírky nerostů a hornin	Muzeum	Muzeum
1.5.	Rybářské závody - dospělí	ČRS	Ryb. Edrovice
1.5.	Rybářské závody - žáci	ČRS	Ryb.U Lomu
4.5.	Geologie Jesenicka - beseda	Muzeum	Muzeum
10.5.	Maturitní zkoušky	Gymnázium	Gymnázium
13.5.	Slavnostní vydání maturitních vysvědčení	Gymnázium	Gymnázium
28.5.	Ívenales	Gymnázium	Město
bez data:	Zájezd dětí MŠ do divadla v Olomouci	SVČ	Olomouc
	Závod minikár "O pohár starosty"	SVČ	Havlíčkova ul.
	Závod minikár "O pohár SVČ"	SVČ	Havlíčkova ul.

Datum	Název akce	Pořadatel	Místo
ČERVEN			
1.6.	Návštěva kaple V Lipkách s výkladem	Muzeum	Muzeum
19.6.	Putování za pohádkou	SVČ	SVČ
25.6.-26.6.	"LORD CUP" - V.ročník mezinárodního turnaje žáků v kopané	FO	Stadion TJ
25. - 27.6.	Ludmila Kovariková - keramika	Muzeum	Muzeum
	M. Kovařík - plastika, J. Kovařík - grafika		
29.6.	"Kocourek modročko" - MŠ, 1.-5.tř. ZŠ	SVČ	Kino
bez data:	LMDD	Město	Zahrada Hedvy
	VI.ročník Memoriálu J. Pitnera - has. soutěž	SDH	Zahrada Hedvy
	VII.ročník "Velké noční soutěže"	SDH	Zahrada Hedvy
	VIII.ročník "Memoriálu Josefa Kincla" - skokové závody	JO Horymas	Horní Město Skály

KLUB ČESKÝCH TURISTŮ

KČT Rýmařov bude jako každým rokem pořádat pravidelně 2x měsíčně vycházky, především pro seniory, a to jak do okolí Rýmařova, tak i výlety do vzdálenějších míst. Tyto akce jsou závislé na počasí, takže v tomto kalendáři nejsou uváděny. Veškeré informace o nich najdete vždy v předstihu ve vývěsní skřínce KČT a v místním tisku. Podle zájmu budeme pořádat i kratší tzv. zdravotní vycházky, informace o nich budou zveřejňovány stejným způsobem.

**PROGRAM
KINA**

6. 12. - 7. 12.

19.30

Jedna ruka netleská

*Černá komedie
(ČR 2003)*

Standu zrovna pustili z vězení a on věří, že se karta obrací k lepšímu. Jeho bývalý šéf mu totiž něco dluží a Standa by si mohl splnit to, o čem tak dlouho snil. Jenže potkává Ondřeje, což je ještě větší trolt než on sám.

Přístupný od 15 let

13. 12. - 14. 12.

19.30

**Lara Croft Tomb Raider:
Kolébka života**

*Akční
(USA 2003)*

Světově proslulá archeoložka Lara Croft musí opět zachránit svět, jehož se chce pomocí nejtemnějších sil zmocnit Dr. Reiss.

Mládeži přístupný

20. 12. - 21. 12.

19.30

Okno naproti

*Drama
(Itálie/UK/Turecko/Portugalsko 2003)*

Vítězný film MFF Karlovy Vary. Citlivé drama o vývoji vztahu dvou zcela odlišných lidí: Giovanni a tajuplného souseda odnaproti, který utrpěl ztrátu paměti.

Mládeži přístupný

**!!!MIMOŘÁDNÉ
PŘEDVÁNOČNÍ PROMÍTÁNÍ!!!
pro filmové labužníky
(pozor! promítáme již v 18.00!)**

22. 12.

18.00

Lesní chodci

*příběh
(ČR/Slovensko/Francie 2003)*

Příběh odehrávající se především v 80. letech minulého století o dvou tulácích, kteří vedou s osudem (či vytyčeným řádem) permanentní boj. Film o neutuchající touze po osobní svobodě. V hlavní roli Jiří Schmitzer.

Mládeži přístupný

Městské muzeum a galerie Octopus

Vánoce, Vánoce přicházejí ...

Vánoce ... už jen to slovo voní perníkem a jehličím, září mihotavým světlem svíček a jiskří bohatě ozdobenými vánočními stromčky. Samotné slovo Vánoce pochází ze starého německého Weihnachten (weihen = zasvětit, Nacht = noc), tj. „svatá noc“. Původ Vánoc je pohanský - naši dávní předkové věřili, že jejich bůh Slunce se každým rokem opětovně rodí v noci z 24. na 25. prosince. Zpozorovali totiž, že Slunce od této noci stoupá na obzoru denně výš a výš. Tajemný jev si vysvětlovali jako růst nově narozeného slunečního dítěte. Církev pak dala pohanským posvátným nocím křesťanský význam a první doložené zprávy o oslavách Ježíšova narození pocházejí z počátku 4. století. Většina lidí se domnívá, že 25. prosinec je dnem narození Ježíše Krista. Dějiny ovšem o této skutečnosti nepodávají žádnou zprávu a ani pisatelé Bible nezaznamenali datum Kristova zrození. Ve 3. století se křesťané v Egyptě domnívali, že se Ježíš narodil v květnu. Pouze evangelista Lukáš uvádí jisté historické pozadí a zaznamenává, že se tak stalo v době prvního sčítání lidu v římské říši, které nařídil císař Augustus.

První betlém byl prý dílem sv. Františka z Assisi, který jako jáhen asistoval u noční mše u jesliček vystlaných senem a doplněných živým oslem a volkem.

Většina badatelů se však shoduje v tom, že prvenství si zaslouží sochař Arnolfo da Cambio, který v roce 1291 vytvořil skupinku figur vysokých až 80 cm. Historie našich betlémů se datuje rokem 1560, kdy byly v Praze postaveny první jesličky z iniciativy členů nově založené rezidence řádu Tovaryšstva Ježíšova. Ke konci 18. století jesličky opustily kostely a ujaly se ve městech i na vesnicích. K základním figurkám - Ježíškovi v jeslích, Marii, Josefovi, oslíkovi, volu, pastýřům se stády a třem mudrcům - si lidé přidávali i další postavy ze svého nejbližšího okolí. Celou scénu vždy doplňoval anděl, který zvěstuje radostnou novinu - většinou je zobrazen, jak drží v rukou nápis „Sláva Bohu na výsostech a na zemi pokoj lidem dobré vůle“, případně jen jeho část.

Perličkou je betlém ševce Mařatky z Podkrkonoší, který nechal anděla zvěstovatele zvolat: „Nazdar, Ježíšku!“ Betlémy byly papírové, ručně malované, vyřezávané ze dřeva nebo modelované z různých tvárných hmot. I v betlémářství se vytvořily v průběhu staletí četné krajové rozdíly, jak v pojetí, tak i v materiálu. Betlémy však od 19. století začaly ustupovat stále bohatšímu vánočnímu stromčku, který se nakonec stal novým symbolem Vánoc. Jak vznikla tradice vánočního stromčku? V době pohanských oslav „svatých nocí“ pořádali naši dávní předkové veselice u stále zelených stromů ověšených ozdobami, ovocem, pamlsky a světlý - nejprve ve volné přírodě, potom i doma. První vánoční stromček u nás stvořili v roce 1812 ve vile Jana K. Liebicha, ředitele pražského Stavovského divadla. Stromček si mohly nejprve dovolit jen zámožnější rodiny, teprve později se rozšířil. Až do poloviny 20. století byla vánočním stromem hlavně jedle, v dnešní době se častěji používá smrk nebo borovice. Po první světové válce se v Evropě ujal zvyk stavět rozsvícené vánoční stromky na veřejných prostranstvích. Na českém území byl podle dochovaných zpráv poprvé postaven veřejný stromček v Plzni roku 1925. Tento krásný zvyk se za první republiky rychle uchytil i v dalších českých

a moravských městech a vesnicích.

Také pečení vánočního cukroví má svůj původ v dávných obyčejích. Pohané pekli na počest svých bohů rozmanité koláče v podobě pletenců (dnešních vánoček), slunečních kotoučů, měsíčních srpků a hvězd.

Ani větvička jmelí by neměla chybět o Vánocích v žádné domácnosti. Čím více je na větvičce bílých bobulek, tím větší štěstí vás má čekat v novém roce. Jmelí bylo také součástí pohanských obřadů, bylo symbolem života a ochranným talismanem. Věřilo se, že díky svým lepivým semenům má moc vyvolat nebo udržet svazek mezi dvěma osobami opačného pohlaví. Z Anglie pochází zvyk, že muž může políbit každou dívku či ženu, se kterou se setká pod zavěšeným jmelím. Za každý polibek se utrhne jedna bílá bobulka. Poslední se na jmelí nechá až do dalších Vánoc, aby z domu neodešla láska.

Ke zvykům, které se u nás zabydly až v posledních letech, patří adventní kalendář. Má dětem připomenout smysl a význam čtyři neděle trvajícího předvánočního času, ale i zároveň zkrátit čekání na štědrovečerní nadílku. Prvním adventním kalendářem byla vystřižovaná mnichovského tiskaře Gerharta Langa z roku 1908. V padesátých a šedesátých letech 20. století se adventní kalendáře začaly objevovat na pultech většiny evropských zemí. Každý národ si zanedlouho vytvořil svou vlastní variantu předvánočního kalendáře, charakterizující vkus a citění dané země.

Výroba adventního věnce je u nás také novinkou. Nejstarší písemně doložená zpráva o adventním věnci pochází však už z roku 1838, kdy pověřil správce hamburského sirotčince teolog Johann Heinrich Wichern nade dveře dřevěný vyřezávaný věnec a každý den na něm zapaloval svíci. Pod věncem stála pokladnička, do které mohli zbožní lidé házet vánoční milodary. Mezi dvěma světovými válkami pronikl adventní věnec za hranice německy mluvících zemí a materiálem pro jeho výrobu se stalo nejen dřevo, ale i větvičky stále zelených jehličnanů. Protože adventní čas začíná čtyři týdny před Vánocemi, je věnec ozdoben čtyřmi svíčkami a každou neděli se zapaluje jedna z nich.

K Vánocům patří samozřejmě také dárek, které si dávali už staří Římané na oslavu Nového roku. Později se zimní slunovrat stal vánočním svátkem a obdarování zůstalo, stalo se projevem přátelství a křesťanské lásky k bližnímu. Od šestnáctého století existují důkazy o vyměňování dárků mezi přáteli a příbuznými. Nejvíce dárků dostávaly hlavně děti. V minulých dvou stoletích už nosil dárky svatý Mikuláš a jiné bytosti, na Moravě prý Štědroň. Ježíšek se objevil za reformace v Německu, říkali mu tam Christkind. V Čechách se mu nejprve říkalo zkomoleně Krystkyndle, ale nakonec se roznašení dárků ujal dnešní Ježíšek. Bývalo zvykem, že se dárky rozbalují až v okamžiku, kdy se objeví na nebi první hvězda. Tim se připomíná hvězda, která zářila nad Betlémem.

Většinu zvyků spojených s Vánocemi si můžete připomenout do Městského muzea, kde budou k vidění vánoční ozdoby, svícny, výšivky, adventní věnce, betlémy i vánoční stromčky, pod kterými možná i něco najдете. Vánoční výstava bude zahájena v pátek 5. prosince v 15.00 hodin a potrvá až do konce roku.

Městské muzeum

Městská knihovna

Průvodkyně tajemnými Jeseníky Irena Šindlářová

Minulý týden byl bohatý na různé společenské a kulturní akce, takže bylo leckdy těžké rozhodnout se, které se zúčastnit a které nikoliv. V nabíteném programu čtvrtečního odpoledne figurovala i beseda se spisovatelkou Irenou Šindlářovou v Městské knihovně Rýmařov, která mohla být za jiných okolností navštívena mnohem hojněji. Všem zájemcům, do jejichž časového plánu se beseda nevešla, přinášíme zde alespoň pár informací o jejím průběhu a o spisovatelce samotné.

Po třech letech zavítala do našeho města Irena Šindlářová, autorka, která je v Jeseníkách stejně doma jako my a která vstupuje do našich domovů skrze své knihy plné tajemných příběhů. Dnes se však neorientuje pouze na Nízký Jeseník (tak ji známe například ze Sovího krále), pole její působnosti se za těch pár let značně rozšířilo. Zatím zůstává věrná severní Moravě a částečně Slezsku, neboť zabrousila i do Hradce nad Moravicí nedaleko Opavy (Tajemné příběhy z Hradecka). Nicméně její zájem dosud přita-

huji především Jeseníky, jimiž prošla křížem krážem, aby v nich objevila mnohá tajemství, mnohá místa spojená se starými pověrami a pověstmi. Dnes má již probádáno více než sedmdesát lokalit. A co stálo na počátku? Snad náhoda, snad řízení osudu, který ji před lety přivedl z Olomouce, z velkého města, na samotu starého mlýna mezi Dětfichovem nad Bystřicí a Moravským Berounem. V tomto kraji kontrastů a rozporů se v ní probudila touha poznat místní historii a přivedla ji do bruntálského archivu mezi zaprášené kroniky a pamětní knihy, z nichž většina byla psána německy, často také švabachem, a skrývala obrovský poklad údajů. Ten by ovšem patně nikdy nevyužila bez pomoci ochotných přátel, bez překladatelů a archivářů.

Dnes již Irena Šindlářová vlastní osobní archiv, jenž je jí zdrojem faktických informací pro práce historické a vlastivědné (Kronika obce Dětfichova nad Bystřicí, Paměti obce Huzové, Historie a současnost obce Ondřejova ad.) a zároveň je pramenem inspirace pro její „tajemné příběhy“. Sama sebe nepovažuje za pouhou sběratelku pověstí. Každá zkazka je pro ni naopak výzvou k rozvíjení, k obohacování o dialogy, které z různorodých, často zmatených zmínek vytvářejí skutečné příběhy, sjednocené originálním stylem autorky.

Spisovatelka Irena Šindlářová rozšiřuje svou působnost i dalšími směry. V posledních letech se například podílela na aktualizovaném vydání bájí ze slovanské mytologie a spolupracovala s Leopoldem Procházkou na srovnávací publikaci z oblasti náboženství Buddha a Kristus. V roce 2003 se na pulty knihkupectví dostala její nejnovější kniha Blázní a šarlatáni, v níž se projevila jako znalkyně duchovních věd a alternativní medicíny a současně jako kritik podvodných praktik některých samozvaných léčitelů.

S příběhy Ireny Šindlářové se nyní mohou seznamovat nejen čtenáři jejích knížek, ale také posluchači rádia. Letos v létě vysílal Český rozhlas Olomouc cyklus pořadů spisovatelčinych vyprávění a k radosti všech, kteří si je oblíbili, v tom bude i nadále pokračovat. Irena Šindlářová natočila s redaktorem olomouckého rozhlasu Miroslavem Kobzou na podzim řadu nových pořadů, v nichž společně seznamují posluchače s fakty a zajímavostmi, ale i se záhadami a starými pověrami, které se váží k různým místům v Jeseníkách. Pořady, natáčené v autentickém prostředí, bude stanice Českého rozhlasu Olomouc vysílat během zimních měsíců, avšak účastníci čtvrteční besedy měli jedinečnou příležitost poslechnout si jeden z pořadů již teď. Věnoval se faktům i bájným příběhům o hoře Pradědu. A jakže dominantní jesenický vrchol podle dávných pověstí vznikl? Kdo besedu nenavštívil, musí si počkat na rozhlasové vysílání. Prozradíme jen, že hlavní roli přitom sehrál bájný děd Praděd a jeden obyčejný pasáček ovcí ... ZV

Upozornujeme čtenáře, že knihovna bude

od 22. 12. 2003 do 4. 1. 2004

U Z A V Ě R Ě N A

Z historie

Jan Vít Eder ze Štiavnice

Zástavní panství přešlo na Šimonova syna Jana Víta Edera ze Štiavnice závěti z 31. března 1556. Zdá se, že se nový Eder na Rýmařovsku cítil již natolik doma, že se zde snažil vytvořit dědičnou doménu, avšak bez úspěchu. Můžeme jen hádat, ale jistě je, že určitým zádrhelem u dvorských jednání nejspíš bylo i jeho rigidní luterství, jež u katolického dvora Maxmiliána později i Rudolfova nebudilo přílišnou důvěru přes veškerou věroučnou toleranci, již není možno ani jednomu z nich upřít. Důvodem naší hypotézy je zahájení úprav sice pohodlné, ale náročné bohatého vlastníka již nevyhovující janovické tvrže a počátek budování nákladné ederovské rezidence v Rýmařově. Vysoký dům, jak ji nazývali Rýmařované, tvořila mohutná reprezentativní dvouschodová budova se sedlovou střechou, stupňovitými renesančními štíty a s rozsáhlým dvorem s hospodářskými objekty. Stavebník ji umístil na okraj prostoru janovické enklávy, jež nebývala nikdy součástí městského katastru, ale patřila k zámku. Dnes již neexistuje. Stávala na rohu přes ulici od dnešní kravatárny na stejné straně ulice v místech, kde si možná starší pamě-

níci vybaví zanedbaný přízemní dům s mansardovou střechou. Dnes zde stojí řada moderních činžáků. Vznešený dům, jenž se mohl stát palácem, nalezneme ještě na veduté Rýmařova z roku 1693 a na mapě z roku 1747. Přestože neudržovaná rezidence časem zanikla, nazývala se dnešní Bartáková ulice U vysokého domu (Hohenhausgasse) a její pokračování kolem velké prodejny potravin Hilarigasse (tj. ulice sv. Hilárie) ještě roku 1945. Teprve po získání sovineckého panství náhle práce ustaly, neboť se ederovské snažení o udržení janovického panství ukázalo iluzorním.

Také Jan Vít se ukázal být právem kvalit ederovského hospodaření a vydal roku 1557 vlastní Horní řád pro železné doly. Do té doby existovaly horní řady výhradně k dolování drahých kovů, o železo totiž panovník zájem neměl a přenechával je bez nároků majitelům panství. Slavnostního vyhlášení Řádu se účastnili s horním

hejtmanem Gessnerem i správce hamrů Michael Dietmer s purkmistry a přísežnými horního soudu. Stanovil rozsah těžby každého horního cechu - těžářstva, důlní administrativu a mnoho dílčích pravidel.

První zápis v horní knize se dochoval až z r. 1588 a Wolf Regensberg jím získal právo užívat starou štolu na Düren Hübel, tj. na Suchém vršku, tedy v oblasti, jež byla důležitým centrem hankštejnského dolování. Začali podnikat i místní lidé a ne vždy erbovní. Nad Rešovem vybudoval svůj důl místní mlynář Adam Friedl a nedaleko ležela též společná jáma Purkharda Pecka a kalce Josefa Vaška. V těsné blízkosti Rýmařova směrem k Moravici v místech zvaných Bräundelstein dobře vynášel železný důl, který patřil roku 1563 Kryštofu Peerovi. Podnikali též mnozí rytíři i ze vzdálenějších končin.

Vít Eder po roce 1569 modernizoval též daňový systém a panství přešlo vět-

šinou od naturální k peněžní dani. Na sv. Jana Křtitele se vybíral za každou osobu poplatek 4 groše. O sv. Martinu platil každý sedlák z čtvrtlání 4 groše bez ohledu na bonitu půdy, zahradník 3 groše a čeled s bezzemky za celou rodinu pouhé 2 groše. Majiteli panství patřil také výnos z odúmrtí, tj. statky, na nichž vymřeli majitelé i dědici, případně vrchnosti, jež je znovu mohla prodat. K dávkám patřily též služby, z nichž se však lidé mohli vyplatit za nevelký peníz. Jednalo se třeba o hlásku - tj. povinnost držet stráž na panském sídle, řemeslníci platili tzv. činži, existovala daň z čížby (lapání ptáků), platilo se za povolení sběru bukvic pro prasata ad. Také roboty na panství představovala roku 1569 ročně v celkovém součtu povinností všech poddaných panství dohromady jen 554 dnů potažní roboty (s koněm) a 646 dnů pěší (práce při orání a sečení apod.). I z ní se mnozí raději vyplatili: z denní roboty tažní šesti groši a z pěší dvěma. K robotám patřila práce u hutí a dolů: odvoz rudy, dovoz paliva, ale i dálkové jízdy pro víno do Dolních Rakous, formanky při stavbách a opravách cest, objektů i různých důlních a jiných zařízení. Mgr. Jiří Karel

rozhovor

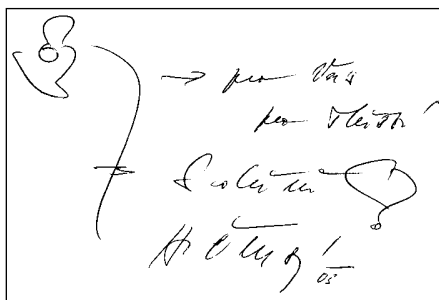
S Janem Čenským krátce o divadle

Honzo, která je v současné době tvá domovská divadelní scéna?

Je to momentálně pražská divadelní společnost pana Hanzlíčka, se kterou cestuji již pátou sezónu. Jsem v podstatě na volné noze. Tento systém práce mi vyhovuje, je tady prostor i pro vedlejší hereckou činnost. Angažmá v kamenném divadle by pro mne znamenalo jisté problémy například s dodržáním termínů předem dohodnutých akcí nebo bych byl svázán divadelními záskoky a podobně.

Systém práce v agentuře, pokud tomu dobře rozumíš, je tedy volnější než v kamenném divadle?

Dá se to tak říci. Pochopitelně také v agentuře pana Hanzlíčka musí herci dodržovat předem stanovené měsíční termíny představení, které jsou nasmulovány. V kamenném divadle však musí herec čekat před představením na telefonu, zda nebude například změna v představení, a pak chtě nechtě musí nastoupit v náhradním představení nebo v hereckém záskoku.

Musí se herec v dnešní době více ohánět, aby získal, jak se lidově říká, dobrý kšeft, nebo je to přibližně stejně jako před dvaceti lety, kdy jsme končili školu?

... pro Vás pro štěstí srdečně H. Čenský

Byt členem kamenného divadla přináší určitou jistotu a více klidu. Nicméně i před revolucí jsme byli vychovávaní tím způsobem, že pokud jsi nepracoval, tak jsi měl smůlu, a pokud jsi mál, tak to bylo dobré. Takže přílišná změna v systému naší práce není. Mnoho herců cestování nebaví a za agentury by neměnili. Mně to prozatím nevádí. I když jsou chvíle, kdy je to těžký. Odjedeš v půl třetí odpoledne, vrátíš se v jednu v noci. Obzvláště teď, když přijde zima. Lidé, kteří byli na představení, už dávno spí a my ještě někde „bruslíme“ vánici domů. Má to i své stinné stránky. Na druhé straně jsou diváci nesmírně vděční za to, že za nimi přijedeme, třeba i někam do hor, a oni se tak nemusí trmácet, mnohdy i několik kilometrů, do divadla. Tento způsob herecké práce se mi líbí, neměnil bych. Mám rád změnu a zatím mi to nevádí.

Hraješ ještě prince?!
(Honza se neubrání smíchu) Kdyby lidé viděli moje šediny. Princové odešli za horizont. Teď jsou na řadě králové. A pak už budu čekat jen na pohádkové dědečky.

Teď vážně. V jaké roli tě divadelní publikum nebo televizní diváci mohou spatřit v nejbližší době. Co připravuješ nového?

Nastudovali jsme moc hezké představení v květnu letošního roku, které nese název Příběh Coco Chanel a se kterým přijedeme snad i do Rýmařova. Je to inscenace, která se malinko vymyká tradičnímu komediálnímu žánru naší agentury. Další komedie, která stojí za pozornost, se jmenuje Lekce lásky a jedná se o tři příběhy z Boccacciova Dekameronu. Téma příjemné, lehké, někdy až le-

chtivé. Vedle závazků v agentuře pana Hanzlíčka hrajeme pro děti a pořádáme večery poezie v pražské Viole, dále účinkuji ve dvou pořadech v Lyfe Pragensis. První nese název Přivonět k růži a jsou to příběhy lidí, kteří se pokusili změnit alespoň kousek světa kolem sebe silou svého ducha a své lásky. Jedná se o povídky z knihy Slepíci polévka pro duši. Druhým pořadem je Noční let Antoine de Exupéryho. Docela zajímavá věc. Připravujeme s televizí Nova seriál, kde bych si měl zahrát malou roličku, dále se připravuje televizní Velké putování po lázních České republiky a pochopitelně mám další činnost komentátorskou - jedná se o uvádění večerů, pořadů, programů. Od ledna na mě čeká konferování semifinále a finále Miss 2004. **Honzo, děkuji ti za rozhovor a přeji mnoho dalších úspěchů na prknech, která znamenají svět.** Moc zdravím všechny vaše čtenáře a doufám, že se někdy zase uvidíme naživo s naším divadlykem. JiKo

PODĚKOVÁNÍ

Náš dík patří firmě PC SERVIS Rýmařov Michal Ihnát & Jan Elšík za sponzorský dar pro naši dceru Vendulu, dlouhodobě hospitalizovanou na Dětské klinice FN Olomouc.

Rodiče Miroslav a Martina Havelkovi, Rýmařov

Studentský klub

Svou violu jsem naladil co možno nejhlouběji ...

V minulém čísle jsme v nové rubrice Studentský klub přinesli zprávu o literárním večeru mladých rýmařovských autorů, který se konal v městské knihovně, a na závěr jsme jako ukázkou otiskli indiánskou povídku Zdenka Čermáka. Rovněž jsme přislíbili seznámit laskavého čtenáře i s ostatními texty, jež toho příjemně-

ho podvečera zazněly. Nyní nastala příležitost podělit se o ně alespoň krátkými úryvky. Tentokrát razantně opustíme svět indiánských mýtů a ponoříme se do lehce dusivé atmosféry melancholie a rozsochaté zdočnosti, které signalizují příklon k dekadenci, směru, jenž provází konce století, přelomy epoch i lidského vě-

ku a vyjadřuje pocity únavy, stagnace, zvniternění, pěstěné bolesti a skepse z toho, co má přijít. Zatímco Martin Lošťák dává ve svých juvenilních básních zaznít intimní lyrice a přibližuje stav vlastního nitra obrazem kobky, Luboš Hlavienka, inklinující k příběhovitosti, situuje rámcový děj svého románu

zcela stylově do prostoru pseudogotického kostela, který podtrhuje tajemnost hlavního hrdiny. Na jedné straně tak stojí dekadentní morbidita, na straně druhé obliba dekorativních popisů a krajní zjemnělosti. Nuže, laskavý čtenáři, pohodlně se usad a zaměstnej svou mysl, jsa nejpršnější recenzentem. ZN

MARTIN LOŠŤÁK

Prázdnost

Prázdna duše, bolavá mysl,
necítím nic, nechte mě.
Nemá to smysl,
nic neztratil jsem,
ale kruté mi to chybí.
Nikomu neublížil jsem,
tak proč musím trpět?
Jsem opravdu tak sám?
Najde se někdo?
Proč pořád trpět mám?

Hlava bolí, tělo pálí,
zvuky kolem pádí,
je tam někde, někde v dáli.
Cítím to, slyším to,
chci se dotknout,
všechno je to jen nepřímo.
Tak daleko, i když na dosah,
proč musím stále čekat,
chci překročit ten práh.
Měl bych radši zapomenout?
Chtěl bych, bylo by to snazší,
nemohu, není na co.

Bestie

Monotónní stěna zvuku,
tajemná temná dálka,
úporně chladné vedro,
nejjistota, nevědodnost,
sladký mrtvolný pach,
šelest rostlin použité,
jistota smrti v dálce,
jen jdi, však poznáš,
nadlidský stisk,

chladné, pevné, mrtvé
pařáty dusí život,
nelidský řev,
chladná vášeň,
vzrušení, bolest, smrt,
chladný chrup, teplá krev,
hlava padla, tělo kleslo,
zas je tu temno,
už se těšíš?
Příští noc, však uvidíš.

LUBOŠ HLAVIENKA: Zpověď

Klapot bot periodicky dopadajících na kamenné dláždění novogotického kostela na 35. ulici se jako úder mocného kladiva rozléhal po celé hlavní lodi. Tam v dále, v nekonečných prostorách za barevnými vitrážovými okny si sice divoká bouře vybíjela svou zlost do chladné říjnové noci, ale tady, pod dohledem desítek svatých, kteří ze závrtných výšin nástěnných fresek, opepínajících jako chapadla chobotnice celý kostel, shlížejí den po dni na ty, pro něž ideály, za které oni před dávnými staletími trpěli, nejsou jen bezcennou veteší, se nějaká postava pomalu přibližuje ke zpovědnici. Jde pomalu, jako by se bála otevřít své svědomí a vyzpovídat se ze svých hříchů. V jednu chvíli se před zpovědnicí zastaví a přemýšlí, zda má vůbec pokračovat dál, stojí tam dlouho, ale nakonec přece jenom otevře vrátka zpovědnice a usedá dovnitř.

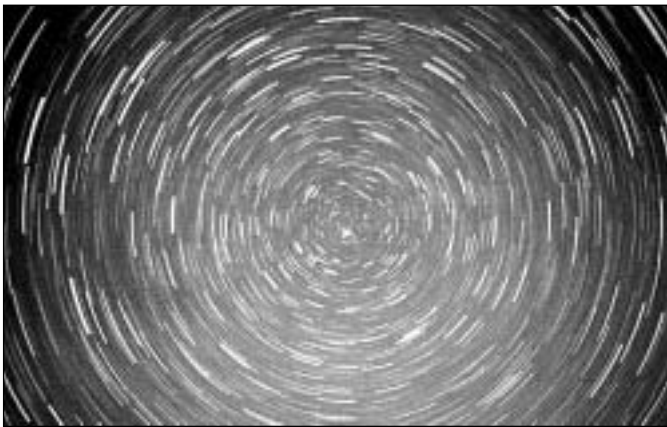
To už se v přítmi příčné lodi blíží ke zpovědnici svými krátkými kroky i otec Giacomo, kterého dupot bot vyrušil z usilovného spánku, jemuž se oddával v jedné ze zadních místností kostela. Touto dobou to už bude okolo deseti let, co ho nezpytatelné cesty osudu zavály až do těchto neutěšených končin, kde ve dne sice vládne zákon, ale noc je zasvěcena zločinu a bezpráví. Nikdy však nelitoval toho, že zde musí být, právě naopak, bral to vše jako výzvu, zkoušku pevnosti své víry. Zkoušku, v níž on zcela určitě nezklamal.

Dobře si totiž ještě vzpomínal na ruiny, které zde tenkrát našel, na noční přestřelky přede dvěma kostely a na krev, kterou musel vždy ráno poté smývat ze schodů. A dnes? Kostel, který se mu podařilo i s jeho nejbližším okolím vyjednat za neutrální území, je opravený, zdi nově natěně a na nedělní mše chodí rok od roku čím dál více lidí. Ačkoliv si to nechťel přiznat, byl na sebe pyšný. Dokázal to, co se mnohým nezdařilo v nesrovnatelně příznivějších podmínkách. A hlavně, dokázal to skoro celé úplně sám.

Přesto už ale cítil, že ho jeho práce začíná zmáhát, už nebyl tak bystrý a čilý jako dřív. Není to ani tak dlouho, co začal nosit brýle, a jeho kosti mu už také začaly jasně dávat najevo, že již není nejmladší. Cítil, že stárne, a také cítil, že na vše už sám nestačí.

Jednou z mála věcí, ke které ale neztratil chuť, byly zpovědi; ne ty obvyklé, ty, při nichž se manželky chodí vyznat z nevěry jen proto, že už o tom ví všichni kromě jejich manželů. Ne, on miloval ty zpovědi, kdy lidé přišli do kostela, když byl prázdný, za noci jako je tato. Rád jim naslouchal, vyprávěli mu o svých životech, o svých tužbách, o svých zklamáních a chybách, přicházeli sem nejen pro radu, ale hlavně proto, aby nebyli ve svých bolestech tak zoufale sami.

Uplynulo však již mnoho měsíců od doby, kdy kostelní zdi naposled vyslechly jednu z takovýchto zpovědí. Už pomalu přestával doufat, že by mohl opět někdo přijít, až dnes, kdy ho z blahodárného spánku vyrušil vzdálený dupot, poznal, že ta chvíle teď opět nastala.

Pomalou, houpavou chůzí došel až ke zpovědnici, do níž před chvílí vešla i postava. Otevřel dvířka a se znatelnou úlevou dosedl na vypolstrované sedátko. Ačkoliv byla uvnitř tma, dobře rozeznával rysy muže sedícího vedle něj. Měl dlouhý, protáhlý obličej, bradu mu zdobily dlouhé černé vousy, vlasy, snad ještě černější než vousy, se vzadu sbíhaly do jediného, sponou staženého místa, odkud se jako temný vodopád rozstříkovaly až na záda. Ostře, zeleně planoucí oči se upíraly kamsi do nekonečných dálek a mrtvolně bledé čelo se co chvíli jemně zvrásčilo. A byla to právě barva jeho kůže, co otce tak upoutalo, byla bledá, snad více než bledá, byla bílá jako čerstvě padlý sníh. Nedokázal si vůbec vybavit, jestli někdy viděl něco podobného.

„Když jsem byl ještě malý chlapec,“ vytrhla otce ze studia tváře slova, jež proletěla vzduchem jako šípky přerů, „říkával mi můj otec, že aby muž mohl být mužem, musí mít sílu jako býk v corridě, výdrž jako tažní ptáci letící na zimu do teplých krajín a srdce čisté, jako je voda poskakující v horských bystřinách.“

„Tvůj otec je asi velmi moudrý muž, pokud ti toto říká,“ opáčil mu rozvážně páter.

„Ach ano, můj otec byl opravdu velice moudrý člověk,“ zašeptal cizinec hlasem, v němž se ozývala nešťastná lítost.

„To je mi velice líto,“ rychle dodal kněz. „Ale čas je neobomný, zpět se nevrací a před smrtí se nikdo z nás neschová.“

„To ano, ale stejně jako se někdo před ní schovává, může na ni jiný pohlížet jako na nedosažitelné vykoupení z údělu, jehož hořkost okouší každý den,“ odpověděl muž, čímž pátera naprosto překvapil. Nastalo ticho, narušované jen bubnováním dešťových kapek na okenní parapety. Dlouhé, nepřirozené ticho, během něhož oba přemýšleli, co říct dál.

„Myslím, že nechápu, co jsi tím chtěl říct, synu,“ promluvil otec po nekonečně dlouhém mlčení bariéru ticha a nejistoty.

„A není to snad jedno?“ prohodil muž, „vždyť jsme zde kvůli něčemu úplně jinému, než je jen hloupé tlačenáni o ničem. Ne snad?“ obrátil svůj zrak ke knězi, ale ještě dřív, než ten mohl cokoliv říct, pokračoval dál ve svém monologu. „Víte, otče, je to již dávno, velmi dávno, co jsem byl naposled v kostele, a přece si pořád pamatuji vše, co se tam tenkrát událo. A den co den, vždy když usínám uprostřed čtyř holých stěn, mezi nimiž se převaluje jen vším prostupující prázdnota, onen den proklínám, stejně jako proklínám i všechny dny a noci, které přišly poté, a proklínám i sám sebe. Doufám, že tedy chápete, jak těžké bylo mé rozhodování, zdali sem mám, či nemám jít.“

„Ale synu, nic snad není tak hrozné, jak by se mohlo prvně zdát,“ řekl otec naprosto klidným hlasem. „Vyzpovídej se a věř mi, že se ti uleví, vždyť proč bys sem jinak chodil v tak pokročilou hodinu?“ dodal.

„Ale samozřejmě, zpověď. Očištění našich prohnitých duší od hříchů, jež na nich ulpěly a přilíši páli na

to, abychom na ně mohli zapomenout jako na mnohé předchozí. Ta zpověď, při níž žádáme Boha, aby nám odpustil naše pochybení, a sami přitom nedokážeme odpouštět ani sobě navzájem.“

„Co to říkáš, synu, vždyť.“

„Vždyť co? Bůh mě potrestá, nebudu mít klid na zemi ani na nebi? Tak už je to i teď, tak co se změní? Nic, vůbec nic, noci budou pro mne pořád

stejně prázdné a chladné a dny pořád stejně kruté a bezcenné. Otče, já už hořím v plamenech pekelných každou chvíli svého života. Ne, otče, já nechci zpověď, to, o co vás žádám, o co vás úpěnlivě prosím, je, abyste mne vyslechl a dovolil mi nebýt ve svém utrpení tak beznadějně sám, protože kde jinde bych měl hledat pochopení, když ne zde?“ klesl hlasem tak, že poslední slova doplnula ke knězi jen s velikou námahou. Pak sklopil svůj zrak do prachu země a z úst mu vyklouzla jen jediná věta: „Otče, vyslechnete mne?“ Otec seděl na svém polstrovaném sedátku a cítil, jak se mu chladný pot spouští snad ze všech pórů na jeho těle, až se málem lekl, že se v něm utopí. Čím dál jasněji si uvědomoval, že ho ten muž děsí, ale oči více ho děsil, tím více v něm rostla touha poodhrnout příkrov tajemství, jenž ho zahaloval, a spatřit čistou pravdu o jeho osudu. A proto jen pokýval hlavou a čekal, co bude dál.

Jako ozvěna vzdálené bouře se k otcovým uším doneslo mužovo děkuji.

„Dobrá tedy,“ začal muž po chvíli mluvit hlasem, v němž se zrcadlila veškerá jeho bolest a utrpení, „dnes poprvé za celou věčnost se podělím o svůj osud s někým jiným než jen s krysmi a podobnou havěť. V mých vzpomínkách opět ožijí lidé, jejichž osudy již dávno zavál čas. Opět mi bude dovoleno projít se spleť madridských uliček, znovu mě oslní střechy pařížských domů, z nichž jako houby vyrůstají stovky věží a věžiček, deroucích se vzhůru k vyšším, ještě jednou ke mně doplují duté úder Big Benu, vítajícího nový věk.

Dost však již těchto řečí, je nejvyšší čas začít, tak tedy začneme. Mé jméno je Miguel Ignacio de Alkorta, a jak již mé jméno jasně napovídá, jsem Španěl a jsem Andalusan, stejně jako můj otec byl Andalusan a stejně jako i otec jeho otce byl Andalusan. Světlo světa jsem však poprvé spatřil ve sluncem prosyceném Madridu léta Páně 1545, v době, kdy ...“

„Slyšel jsem už za svůj život mnoho lží,“ skočil mu nevybíravým způsobem do řeči otec, „ale tato je největší, jakou jsem kdy ...“

„Vy si myslíte, že lžu?“ umlčel muž rozhořčený otcův výlev hlasem chladným jako vítr vanoucí od pólu. „Ano, jsem špatný. Co víc, má duše je černá jako nejtemnější noc, ale nejsem lhář. Nežádám vás, otče, abyste mne litoval, a ani nevěřím, že pochopíte to, co prožívám každou noc svého prokletého života, ale zapřísahám vás, věřte mi tak, jako věříte v pevnou zemi pod sebou a nebe nad hlavou.“ Pomalu zvedl hlavu a zadíval se otcí dlouze do očí. „Věřte mi, otče, prosím, věřte, já nejsem lhář.“

Muž se opět zadíval do země, poté se pevně usadil, letným pohledem zkontroloval kněze nervózně se vrtícího na sedátku a tichým hlasem začal opět vyprávět.

(Pokračování příště)

Úsměvně

To není naše!

Sousedce, milé postarší paní, přivezli uhlí. Je to hezké, když si lidé pomáhají. Mladý, statný, sportovně založený soused dlouho neváhal a s kamarádem se pustili do přemísťování černého zlata do sklepa. Uviděl to třetí z kamarádů a za mužského vtípkování přiložil taky ruku k dílu. Jejich tři děti si hrály nedaleko za plotem v křoví, maminky byly spokojené, děti mají dohled a muži mají snad o schůdek blíž do nebe, dělají pro svou bližní něco dobrého.

To byla rychlost, jak uhlí mizelo do sklepa! Spokojená paní sousedka chtěla finančně vyrovnat pomoc. No ani nápad! Takže z dobrého srdce přinesla lahvinu, něco, aby vnitřně zahřálo. To se nedalo odmítnout a v první kosmické rychlosti zmizelo v útrobach zdatných brigádníků. Ale při pohledu na dno láhve bylo nějak smutno, že už je sklenice prázdná. Jak se říká, chytli slinu. Obchod je nedaleko, peníze při ruce. Pro jistotu koupíme dvě, kdyby někdo potřeboval taky „první pomoc“.

A najednou bylo šero, skoro tma. Z oken se ozvalo: Vezmi Pavlíka a pojďte domů! Honzík at jde večerfat a ty taky! Pojďte!

Tatínkové dopili pro jistotu i zbytky, aby se obsah nezkažil, každý popadl jednoho klučíka a domů! A ve třech domácnostech se ozvaly hlasy vyděšených velitelů: „Ale to není náš kluk!“

A otec těžkým jazykem jenom povzdychl: „A mně to bylo divné, že tak řval a bránil se!“

Maminky si své ratolesti vzájemně vyměnily a otcové se zdravě vyspali spánkem spravedlivých. Úsměvná vzpomínka zůstává. Si

Osadní výbory informují

Janovická výstava přinesla inspiraci na Vánoce

Od pondělí 24. listopadu do pátku 28. listopadu měli všichni zájemci možnost shlédnout výstavu prací šikovných rukou a nápáditých hlav v prostorách osadního výboru v Janovicích. Šlo již o třetí výstavu, která zde byla uspořádána. První s názvem Proměny Janovic proběhla v říjnu 2002 a prezentovala historii Janovic, Janušova a Nového Pole, druhá z jara 2003 se věnovala dílu místního malíře Miroslava Morávka. Tentokrát byla její tematika zcela sváteční - mikulášská, adventní a vánoční - a téměř všechny exponáty vyrobily janovické ženy a děti ze školní družiny a mateřské školy. Každý, kdo vstoupil do improvizované výstavní síně, mohl nasát příjemnou, ryze vánoční vůni a pokochat se pohledem na rozmanité výrobky, ozdůbky, dekorace a cukrovinky, které tu prozrazovaly dětskou hravost, tu ženskou pečlivost, tu zase řemeslný fortel. „Šlo hlavně o nápady, z jakých maličkostí lze připravit Vánoce,“ řekla nám referentka osadního výboru Dáša Vogelová. Vedle tradičních marcipánových zvířátek a perníkových chaloupek, vyšívacích a háčkovaných ubrusů, malovaných sklenic a ručně potištěných triček, mikulášských punčoch a ozdob ze sušeného ovoce a ořechů byl k vidění také například svícen vyrobený z izolátoru, jinde jako dekorativní prvek posloužila drátěnka na nádobí. Na první pohled zaujal rovněž originální stojan na vánoční stromček z dílny kováře Přemysla Mazela nebo ručně vyrobené adventní věnce teprve čtrnáctileté Šárky Furišové, které byly hned první den téměř všechny rozprodány. „Přívodně mělo jít

jen o ukázkou šikovnosti janovických obyvatel, ale o výrobky byl takový zájem, že se výstava stala prakticky okamžitě prodání. Lidé si vyhlédnuté práce zamluvili a v pátek při ukončení výstavy si je odnesli,“ dodává Dáša Vogelová. Výstava, která měla sloužit především inspiraci, v pátek skončila. Vánoce však teprve nadcházejí a jejich každoroční předzvěstí je advent. Na poslední adventní neděli 21. prosince proto osadní výbor připravil koncert na zámku v Janovicích, jehož hlavním protagonistou bude pěvecké sdružení Variace z Rýmařova. I na něj jsou všichni Janovičtí i přespolní zváni. ZV

NAŠE LISTÁRNA

Potápí se rýmařovský Titanik?

Vážení spoluobčané, jak jsme se dověděli ve čtvrtek 20. 11. 2003 od jednoho ze zastupitelů, máme ono „divadlo pro občany“ za sebou, jen zatím stále ještě nevíme, kolik nás vlastně bude stát a čím to budou kapsy, do kterých za něj zaplatíme. Je smutné, když musíme zjistit, že vlastně zástupci, které jsme si sami navolili, již rok po volbách nestojí o náš zájem, o naši podporu a o názor svých spoluobčanů, ať už je jakýkoliv. Možná že opět před volbami si vzpomenu na občany a přijdou do našich řad apelovat na naši občanskou povinnost a ohromovat svým zájmem o všední starosti voličů a navzájem se předbíhat s proklamovanými sliby o zájmy veřejné. A pan doktor Horák se bude moci opět plamenně rozepisovat, jak nepřátelské aktivity kolegů mohou zapříčinit uzavření naší nemocnice. Ptám se tedy „Proč pan doktor pokládá funkci jednatele ve společnosti?“ - že by stejně jako pan ředitel myslel na zadní kolečka a pro jistotu si chystal soukromou praxi?!

Myslím, že je to ta „největší nehoráznost“, jakou jsem kdy slyšela, aby člověk, který se bije v prsa, jak mu jde o naši nemocnici, si jako první z řad personálu zajišťoval svoji budoucnost. Pro nás občany stejně jako pro MěÚ by to měl být jasný signál, který vyvolá okamžitou reakci, neboť když samotní majitelé, kteří mají k ekonomice a hospodaření společnosti nejbližší, se chystají opouštět tento rozjetý vlak (nebo snad Titanik?), co jiného předpokládá, než že se jej pomalu chystají zbrzdít a následně zastavit úplně. Chci věřit, že zastupitelé neprodené pověří zástupce města v této společnosti, tedy p. starostu, aby neodkladně požadoval zakomponování š 136 odst. 3 OZ do Společenské smlouvy Nemocnice, s. r. o., Rýmařov, a zákaz konkurence by se pak vztahoval na všechny její společnosti. Ptám se také, zhodnotil-li a předložil-li někdy někdo, jaký byl podíl na vývoji nemocnice minulým vedením města, tedy bývalým p. starostou Kolářem, který

nám tak vášnivě podával ekonomický výklad, aniž by si pak byl jist, zda tedy „delta plus, či delta minus?“, jaký je podíl bývalého místostarosty p. Kropáče, když se cítil být z padesáti procent lépe informován než všichni přítomní? Copak všechny valné hromady společnosti za ředitelování p. Žižky prospaly? Jak je možné, že ani tehdy neměli společníci zájem na okamžitém zřízení dozorčí rady? Možná by opravdu nebylo špatné poslechnout si zmiňované magnetofonové záznamy z těchto dob. Ono možná i své vypovídá účast a zájem zbyvajících společníků na tomto zasedání.

Mohu říci, že toto veřejné zasedání zastupitelstva bylo pro mne samotnou neskutečným rozbfeskem a poznáním toho, že nejen velká politika je bojem především o své vlastní osobní zájmy a občan a zájmy většiny jdou naprosto stranou. My všichni bychom si však měli uvědomit, že míra, s kterou budou páni zastupitelé svoje megalomanské postoje prosazovat, je úměrně vázána

na náš zájem, ne jednotlivce, ale většiny obyvatel našeho města, o věci veřejné. Jen pak a tehdy může dojít k tomu, že radu i zastupitelstvo si vychováme k obrazu svému, že sliby jednou jimi dané před širokou veřejností budou pro ně závazné a že si zvyknou zodpovídat se a obhajovat vlastní kroky veřejně před svými voliči a náš zájem potom nebude nazýván jako „divadlo pro veřejnost“! Věřte, že potom se pro nás všechny stanou volby do zastupitelstva jednoznačnou záležitostí, aniž by člověk musel dlouze přemýšlet, komu s důvěrou dá svůj hlas.

Vrátím se ještě jednou a naposled k článku p. Horáka z č. 19/2002, kde se zmiňuje o zástupcích koaličních stran, kteří slibují poslušnost vládní straně vzhledem k ministerské křesla. Chci se pouze zeptat: „Za jakou poslušnost bylo přislíbeno na 99,9 % jistému panu radnímu místo ředitele sloučených škol?“ Věřte, že odpověď nečekám, jen všem zúčastněným přeji klidné spaní. Marcela Vojtková

(Tento příspěvek vychází z doslovném znění, prošel pouze gramatickou opravou. Pozn. redakce.)

Jižní Morava navštívila vinárnu „U Chlachulů“

Kdo šel v sobotu 22. listopadu okolo vinného sklípku na Okružní ulici, jistě nevěřil svým uším. Překrásné slovácké melodie se linuly z malého útulného sklípku Chlachulových. Zazněly v podání muzikanta, jaký se rodí jednou za sto let, pana Jiřího Vystrčila. Hosté pozvaní na slavnost „nového vína“ byli velmi mile překvapeni vším, co pro ně hostitel připravil. Nebyla to jen ochutnávka ne-

spočetných druhů vín, nebylo to jen útulné a milé prostředí a pozornost hostitelů. K milému překvapení všech přítomných vystoupili i členové dnes již legendárního ochotnického souboru Mahen s velmi vtípným a vhodně vybraným úryvkem ze života Karla IV. a pana Buška z Velhartic. Vystoupení herců, jistě pod taktovkou paní režisérky Hany Vystrčilové, výborně zapadlo do celé akce. Díky

pozornosti pořadatele byly připraveny i texty slováckých písní, které si všichni rádi zazpívali. Pan Jiří Vystrčil svým uměním zastoupil na varhanách celý cimbálový soubor, a tak bylo možné přenést se v představách až do sklípku Slovácka. Lze jen litovat, že vinný sklípek nemůže pojmut více návštěvníků. Tato jistě ojedinelá akce si zasluhuje velké uznání a pochvalu. R. Měřínský

Sport

Rýmařov sebral body Přerovu

V neděli 29. listopadu odehrál florbalový klub Medvědi Rýmařov ve sportovní hale v Brídličné dvě kola SM přeboru mužů - divize Západ. V prvním utkání změnil své síly s aktuálně druhým týmem soutěže FBC Sokol Přerov.

Zápas měli Medvědi o to jednodušší, že měli dokonale přečtenou taktiku a herní styl soupeře, a tak přesně věděli, co mají na Přerov hrát. Poprvé se skóre změnilo již po devadesáti sekundách hry, kdy Rýmařovští potrestali vyloučení soupeře. Po asistenci Honzy Jablončíka se trefil Marek Bocián, který se trefil hned v premiérovém utkání. Poté se dostali do hry hosté a Medvědi hráli ze zabezpečené obrany, ve které se sice tu a tam objevila okénka, nicméně první třetina skončila 1:0 pro domácí.

Po dvou minutách druhého dějství se opět změnilo skóre. Tentokrát se radovali Přerovští, když po lehkém nahození od půlky skončil míček za zády překvapeného brankáře Bayera. Na jeho obhajobu nutno dodat, že přes clonící hráče nemohl střelu vůbec vidět. Z obdržené branky se Medvědi brzy oklepali, v 8. minutě nebezpečně střílel Jalůvka, bohužel trefil pouze clonícího Vítu Šopíka. Rýmařovští fanoušci se dočkali ve dvanácté minutě. Po standardní si-

tuaci se míček po ose Hnát - Jablončík - Ovčáčik dostal až za záda přerovského gólmána. Po druhé třetině tak měli domácí k vítězství o gól blíže než jejich soupeř.

Do třetice druhá minuta a opět se změnilo skóre zápasu. Hráči Sokola ukázali, že ne náhodou se pohybují na špičce tabulky a po bleskové kombinaci zavěsil nepokrytý hráč do horního růžku branky. Medvědi odpověděli po sto dvaceti sekundách. Dokázali využít další standardní situace v rohu. Tomáš Hnát přihrál Honzovi Jablončíkovi, ten za bránou „zakvedlal“ míčkem a zasunul jej zmatenému brankáři hostů k volné tyči. Po této brance na hosty padla krize, kterou dokázali Rýmařovští potrestat v osmé minutě. Daniel Jalůvka dokázal, že má cit pro kombinaci a o zadní mantinel přihrál zcela osamocenému Jirkovi Vojtkovi, pro něhož nebyl problém trefit odkrytou branku. Rýmařov vedl o dvě branky a zdálo se, že si v poklidu připsá další dva body do tabulky. Ve třinácté minutě ovšem svítila Sokolu naděje na bodový zisk, když dokázali využít přesilovou hru. Medvědi však již změnu skóre nepovolili a ubránili tak cenné dva body. Výsledek utkání 4:3.

Ve druhé utkání čekal Rýmařov do té doby nemastně-neslaně hrající Šumperk. Hosté v letošní sezóně spoléhají na taktiku častého přerušování hry drobnými fauly a z toho plynoucí psychické rozhození soupeře. Dvě třetiny slavili s touto taktikou úspěch. Starší hráči Rýmařova se nechali vyprovokovat a více než hře se věnovali oplácení soupeři, které rozhodčí trestali dvouminutovými vyloučeními. Opravdu hrát začali Medvědi až ve třetí třetině, když o přestávce notně zvýšil hlas trenér. Poslední třetinu sice vyhráli 2:1, nicméně v konečném účtování jim to nebylo moc platné. Šumperk měl totiž po úvodních dvou třetinách pětibrankový náskok a tak výsledek utkání zněl 6:2 v neprospěch domácích. Další dvě utkání sehrají Medvědi 20. prosince v Přerově, kde se střetnou se silnými celky FBC Cerwinge Frýdek-Místek, resp. 1. FbK Rožnov p/R „B“.

Sestava SK Medvědi Rýmařov: Bayer Josef, Polčák Michal - Kaláb Michal, Kaláb Zdeněk - Šopík Michal, Božák Zdeněk - Jablončík Jan, Hnát Tomáš, Ovčáčik Miroslav - Jalůvka Daniel, Šopík Vítězslav, Vojtek Jiří - Bocián Marek - trenér: Cholek Zdeněk. *ChOli*

Rýmařovák jede do Skotska na mistrovství Evropy

V sobotu 22. listopadu se konalo již XXXV. MČR mužů, žen, juniorů a juniorek v přespolním běhu. Dějištěm šampionátu bylo známé lyžařské středisko Nové Město nad Metují a naše město zde mělo v kategorii juniorů své železko v ohni, Tomáše Bednáře. Pravidelným čtenářům Rýmařovského horizontu jistě netřeba představovat. V osmnácti letech je juniorským mistrem České republiky na 1500 i 3000 metrů, na trati 1500 m zvítězil i na Mistrovství České republiky mužů do dvaadvaceti let, doběhl druhý v závodě ve Slovinsku atd., zkrátka sbíral v letošním roce na atletickém ovále jeden úspěch za druhým. Paradoxně ale největšího dosáhl v krosovém běhu, nebo chcete-li „přespoláku“. Pro juniory zde byla připravena šestikilometrová trať. „Pro mě až moc dlouhá, a navíc krosy normálně neběhávám, mění se zde často rytmus, jednoduše závodím raději na dráze,“ přiznal se Tomáš. V jeho kategorii běžela více než čtyřicet závodníků a jen první čtyři běžci v cíli měli zajištěn postup na mistrovství Evropy v krosu, které se uskuteční na

sklonku letošního roku ve skotském hlavním městě Edinburgu.

Na otázku, jak viděl své šance Tomáš před závodem, skromně odpověděl: „Vrátil jsem se sice ze soustředění v Tatrách unavený, ale věřil jsem, že se mezi postupovou čtyřku vměstnám a že si tak nenechám ujít šanci jet na Evropský šampionát. Povedlo se. Skončil jsem čtvrtý a to místo má pro mě fakt obrovskou cenu. „Radím ho ke svým největším úspěchům.“

Po otázce, jak vidí Tomáš své šance ve Skotsku a kdy ho „konečně“ uvidíme na olympijských hrách, se rozeml. „Ve Skotsku uvidíme, těžko říct, určitě se ale poperu o co nejlepší výsledek. A co se týče olympiády, jedno můžu říct s jistotou, na téhle určitě ne,“ culí se Tomáš.

Doufejme, že si 14. prosince v Edinburgu doběhne pro co nejlepší umístění a že ho uvidíme už třeba na letních OH 2008 v Pekingu. Necháme se překvapit. Kdo ví. Každopádně přejeme Tomášovi mnoho úspěchů v dalších závodech a hlavně, aby se mu vyhýbala zranění. *ChOli*

Stolní tenisté úspěšní

Velmi úspěšně si zatím vede naše družstvo SVČ v meziokresní soutěži, kde po čtyřech odehraných kolech vede tabulku.

Poslední dvojutkáni:

SVČ Rýmařov - Slavoj Bruntál B 14: 4

Body: Rektořík 4,5; Polák 3,5; Stacho 3,5; Haničinec 2,5

SVČ Rýmařov - Olympia Bruntál B 10: 8

Utání o první místo v tabulce:

Body: Veiglová 3,5; Rektořík 2,5; Stacho 2; Polák 2

Stolní tenis - mládež

Mladé naděje se zúčastnily dvou turnajů, a to v Bruntále a v Jeseníku. Družstvo ve složení Vymazalová, Žatecká, Rektořík, Jahoda, Rezníček, Slavičinský získává zkušenosti na prvních turnajích a jejich prvním úspěchem je 4. až 8. místo Jarý Slavičinského v Jeseníku. *B. R.*

Úspěchy mladých jezdců z PA-RA junior motocross team Horní Město

PA-RA junior motocross team tvoří v kategorii 85 ccm jedenáctiletý Pavel Šašinka a v kategorii 125 ccm čtrnáctiletý Radek Šašinka. Tito dva začínající nadějní jezdci dosáhli v letošní sezóně řady úspěchů. Ve vloženém závodě juniorů do 85 ccm při Mistrovství České republiky v motorskijöringu v Horním Městě získal ve třídě 85 ccm Radek Šašinka s Jaroslavem Henychem první místo a Pavel Šašinka s Bárou Haberhauerovou místo druhé.

Pavel Šašinka se kromě toho letos poprvé účastnil Mistrovství České republiky ve třídě 85 ccm a obsadil pěkné třinácté místo. V Přeboru Moravy se umístil celkově dvacátý, v Přeboru Střediska motocyklových sportů SMS Opava skončil na dvanáctém místě, ve Východočeském poháru juniorů na pátém místě a v Moravském poháru juniorů získal ve své kategorii druhé místo. Radek Šašinka začal tuto sezónu na stroji ve třídě 85 ccm a v jejím prů-

běhu přesedlal na silnější stroj ve třídě 125 ccm. I přes změnu kategorie se mu podařilo získat dobrá umístění, například v Zimním televizním motokrosu v Dobřanech byl z celkových šedesáti zúčastněných jezdců pětadvacátý a ve své třídě 125 ccm se umístil dokonce na čtvrtém místě. V Přeboru Střediska motocyklových sportů SMS Opava absolvoval pouze tři závody z dvanácti a skončil na devatenáctém místě. Největším úspěchem této sezóny pro něj bylo ocenění na Moravském poháru juniorů - druhé místo.

Oba mladí jezdci letos absolvovali svoji první jezdeckou sezónu, během níž získávali zkušenosti. Ačkoliv byli teprve nováčci, vedlo se jim velmi dobře, a jak naznačuje vývoj, patrně v nich budeme mít úspěšné motokrosové reprezentanty. Popřejme jim mnoho úspěchů v dalších sportovních aktivitách, ať jim vydrží elán i chuť do budoucích zápolení a nastávající sezóna 2004 se vydaří. *Pavel Šašinka, trenér*

Foto: archiv PA-RA junior motocross team

Sportovní listárna

Rýmařovský basketbal

V posledním čísle Rýmařovského horizontu (20/2003) se objevil poněkud svérázný názor na dění v rýmařovském basketbalu. Smysl a cíl článku lze jen stěží odhadnout, obsahoval kromě stylistických nedostatků i pár věcných omylů. Proto jsme se rozhodli na něj reagovat a zároveň popsat realitu, která je zcela rozdílná od popisu našeho „fanouška“.

Po několikaleté pauze mají příznivci basketbalu v Rýmařově možnost shlédnout soutěžní zápasy domácího celku mužů. Pod hlavičkou občanského sdružení BFAA Oldies se vyprofiloval basketbalový tým, který hraje v letošní sezóně olomoucký oblastní přebor (nikoliv okresní!). Tým je složen z velmi mladých hráčů s věkovým průměrem kolem 20 let, kteří basketbalově vyrůstali na zdejších základních a středních školách, své první zápasové zkušenosti získávali především v Městské basketbalové lize a meziškolských soutěžích. Talentovaný, nadšený, ale prozatím nezkušený tým vede Mgr. Pavel Nehera.

Oblastního přeboru se zúčastní celkem dvanáct celků z olomouckého i moravskoslezského kraje. Prozatím bylo odehráno sedm kol, kromě dvou týmů z čela tabulky je soutěž velmi vyrovnaná. A jak se výsledkově daří našemu zcela novému a po juniorech ze Šumperka zdaleka nejmladšímu celku? Oproti všem negativním oče-

káváním lze dosavadní výsledky hodnotit jako velmi úspěšné. Ze sedmi zápasů si naše mužstvo připsalo dvě vítězství a pět porážek, přičemž dvakrát prohrálo pouze o bod až v závěrech zápasů. I v dalších prohraných zápasech bylo naše družstvo vyrovnaným soupeřem velmi zkušeným a výkonnostně silným týmům. Mužstvo lze sotva srovnávat s oddíly, které se basketbalu nepřetržitě věnují po desetiletí včetně profesionální péče od žákovských kategorií. O to cennější jsou jeho dosavadní výsledky, které jsou nejlepší v historii rýmařovského basketbalu. Pevně věříme, že bojový duch týmu vydrží. I když většina hráčů stále ještě nepodává výkony na hranici svých možností, s postupně získanými zkušenostmi se budou jistě zlepšovat. Pro rozvoj basketbalového oddílu bude nezbytné, aby se s rostoucí popularitou a úspěchy rozšířila i stávající úzká hráčská základna. Naše nové mužstvo by si jistě zasloužilo i širší podporu veřejnosti. Je velmi tristní pohled na tělocvičnu, kde napínávému průběhu zápasu přihlížejí pouze pořadatelé, zvláště když hráči mohou srovnávat s utkáni na hřištích soupeřů, kde několik desítek diváků vytváří velkou podporu domácím. Další domácí utkání se konají 5. 12. a 19. 12. 2003 v 18.30 hodin v tělocvičně gymnázia - všichni diváci jsou vítáni.

Tabulka po 7. kole :

1. BK ZORA Olomouc	7	7	0	670 : 384	14
2. TJ Šumperk „A“	7	7	0	630 : 436	14
3. TJ Campanula Jeseník	7	4	3	554 : 443	11
4. BC SULKO Zábřeh	7	4	3	543 : 443	11
5. TJ MEZ Mohelnice	7	4	3	445 : 443	10
6. BK Zlaté Hory	7	3	4	422 : 459	10
7. TJ MEZ Postřelmov	7	3	4	370 : 602	10
8. SKP BK Olomouc	7	2	5	466 : 460	9
9. BFAA Oldies	7	2	5	477 : 516	9
10. BK Rozsívál Olomouc	7	2	5	481 : 532	9
11. TJ Šumperk - junioři	7	2	5	434 : 524	9
12. TBC Hranice	7	2	5	292 : 519	8

Zápasy BFAA Oldies Rýmařov:

BFAA Oldies Rýmařov - BK ZORA Olomouc	50 : 81
TJ MEZ Postřelmov - BFAA Oldies Rýmařov	68 : 67
BFAA Oldies Rýmařov - TJ Šumperk - junioři	76 : 56
TJ Campanula Jeseník - BFAA Oldies Rýmařov	86 : 66
BFAA Oldies Rýmařov - BK Rozsívál Olomouc	71 : 72
BK Zlaté Hory - BFAA Oldies Rýmařov	81 : 74
BFAA Oldies Rýmařov - BC SULKO Zábřeh	73 : 72

Nejlépejší střelci po 7 kolech :

Karel Janošek - 125 bodů, Roman Musil - 91 b, David Košťál - 75 b, Jiří Musil - 70 b, Petr Musil - 47 b, Vít Rychlý - 39 b, František Brenkus - 17b a Martin Sedláček - 10 b.

Další aktuální informace a výsledky rýmařovského oddílu basketbalu najdete na našich webových stránkách <http://oldies.webpark.cz>, kde jsou vystaveny i výsledky právě probíhající rýmařovské florbalové ligy.

Za Občanské sdružení BFAA Oldies Ing. Pavel Vraspír

Kde jste byla, Libuško ?
aneb Jak je to doopravdy

Dovolte mi, abych Vás, jistě zmatené čtenáře (z minulého čísla Horizontu - článek o košíkové) zmátl ještě více, neboli uvedl věci na pravou míru. Bylo zde spletených několik skutečností dohromady.

1. Městská basketbalová liga vznikla v roce 1988 jako soutěž amatérských družstev. Organizoval ji oddíl košíkové. Poté, co oddíl ukončil činnost, v organizaci pokračovali jeho bývalí členové. Od r. 2001 pak tento turnaj probíhá pod záštitou občanského sdružení BFAA Oldies Rýmařov.

2. Soutěžní basketbal se v Rýmařově začal hrát od r. 1989, kdy se několik tehdy mladých mužů přihlásilo do soutěže meziokresního přeboru a 10 let se snažilo dosáhnout co nejlepších výsledků (maximum střed tabulky).

Po ukončení činnosti většiny hráčů se na ně snažili navázat „mladíci“, ale ti bohužel měli problém vůbec se na zápas sejít. Tím mužský basketbal v r. 2000 v Rýmařově skončil.

3. V roce 1998 začaly hrát oblastní přebor severomoravského kraje do-

rostenky, které po špatném prvním roce sahaly v sezóně 1998/99 po vítězství v oblastním přeboru a po postupu do dorostenecké ligy.

4. V letošním roce opět reprezentuje Rýmařov družstvo mužů v oblastním přeboru olomouckého kraje.

Je mi jen líto, že se Libuška nemohla na vlastní oči přesvědčit o skvělém výkonu družstva mužů, které porazilo na své palubovce Zábřeh (druhý tým tabulky) a nemohla se tak radovat společně s námi. Pavel Nehera

NEZAPOMEŇTE V ČASE VÁNOČNÍM TAKÉ NA SVÉ AUTÍČKO!!!

PROFESIONÁLNÍ PROGRAM OŠETŘENÍ VOZIDEL

PNEUSERVIS

! NOVÁ PROVOZOVNA!

Nabídneme vám dokonalé služby:

- tepování (čištění mokrou cestou) sedaček, stropu, koberců ...
- leštění a voskování karosérií
- výměna olejů
- celkový pneuservis (přezouvání, vyvažování, lepení ...)
- stříkání dutin a podvozků
- drobné opravy

Miroslav Čala, Opavská 54, Rýmařov
Tel.: 605 249 049

Sídlíme v prostorách čerpací stanice Robin Oil

! RYCHLÁ OBSLUHA ! NÍZKÉ CENY !
! KVALITNÍ SLUŽBY !

KNIHAŘSTVÍ

Vlček Roman

Hornoměstská 55, Rýmařov

vám nabízí tyto služby:

- opravy knih
- vazba časopisů
- výroba knižních desek
- vazba diplomových prací a dokumentací
- podlepování map a plánů
- ruční zlacení
- ražení lisem (zlatičkou)
- vazba Sbírek zákonů

Ceny jsou smluvní dle formátu a použitého materiálu.
Např. for. A4 v anglickém plátnu s šitím 150 - 170 Kč.

Sběr zakázek
KNIHKUPECTVÍ
p. Laštůvky.

*Těšíme se
na Vaši návštěvu!*

**CREDIT
SUISSE**

LIFE &
PENSIONS

PENZIJNÍ PŘIPOJIŠTĚNÍ

- Státní příspěvek až 150 Kč
- Daňové úlevy
- Bezplatné úrazové pojištění
- Zvýhodněné sazby cestovního zdravotního pojištění

Kontaktní adresa v regionu:

Místo, ulice: Rýmařov, tř. Hrdinů 22/A

Telefon: 554 212 481

Mobil: 603 780 576

e-mail: lenkaromanakova@seznam.cz

Cukrárna Karolína

děkuje svým zákazníkům
za přízeň a zve k návštěvě

Co vám přinášíme k vánocím?

- velký výběr vánočního cukroví, dortů a rolád
- kvalitní sudové víno, při větším odběru na oslavy slevu
- prostory k vánočním večírkům včetně zajištění občerstvení

Cukrárna Karolína, třída Hrdinů 14, 795 01 Rýmařov

hedva

HEDVA, akciová společnost
závod 06 Rýmařov

pořádá

Mimořádnou prodejní akci svých výrobků za velmi výhodné ceny!!!!

**Akce bude probíhat od 15. 10. do 19. 12. 2003
pondělí - pátek od 10.00 do 17.00 hodin**

přímo v závodě na ulici Opavská v přízemí hlavní budovy

Sortiment výrobků - doplňky bytového textilu:

- saténové ložní soupravy jednobarevné i tisky
- TV deky
- polštářky různých velikostí, tvarů a barev
- sedáky
- závěsy
- přehozy
- ubrusy
- atd.

**Dále je možno nakoupit i metrový textil,
rovněž za velmi výhodné ceny!!!**

Určitě si vyberete z naší bohaté nabídky výrobků.

**Na vaši návštěvu se těší
pracovníci prodejního oddělení závodu 06.**

SICHR Interier s.r.o.

OBCHODNÍ DŮM KORUNA

NABÍZÍ

KUCHYŇSKÉ STUDIO - navrhne a vyrobíme kuchyň dle Vašich finančních a prostorových možností, je zde k nahlédnutí široký sortiment židlí, dveří a dalších doplňků do domácnosti

KOUPELNOVÉ STUDIO - navrhne a zhotovíme koupelnu dle Vašeho přání. Zde si vyberete koupelnový nábytek, zrcadla, baterie, obklady, dlažby a další doplňky do Vaší koupelny

PRODEJNA ELEKTROSPOTŘEBIČŮ
- nabízíme ledničky, mrazničky, vysavače, myčky nádobí, mikr. trouby, žehličky, pračky, televize, radiomagnetofony, MOBILNÍ TELEFONY a další spotřebiče

OTEVÍRACÍ DOBA: PO-PÁ 9.00 - 12.00 hod, 13.00 - 17.00 hod., So 9.00 - 11.00 hod.

BOBSPORT

HUSOVA 3 RÝMAŘOV (1. PATRO)
TEL.: 777 121 919

Prodejna nového i použitého sportovního zboží

VÁNOČNÍ AKCE

Míč - kopaná ~~299,-~~ 199,-
Kolečkové brusle od 399,-
Lední brusle od 999,-

Hokejky, skateboardy,
SNOWBOARDY, lyže, běžky

Diskont

trída Hrdinů 6a, Rýmařov

Trvale nízké ceny!

Lanza 9 kg	448,90	358,90
Silan 1 l	68,50	44,90
Škrob 3 E	23,70	16,50
Pur 1 l	51,90	29,90
Cif 500 ml	53,20	36,30
Domestos 750 ml	61,60	42,80
Šampon Sunsilk	67,70	42,90
Nivea sprchový gel	65,90	39,90
Toaletní papír	3,50	2,50
Dámské vložky Always	49,90	32,90

Přijďte si pro levný nákup: - na úklid
- na praní
- pro osobní hygienu
- pro vánoční dárky

Těšíme se na Vaši návštěvu

JAK VYJDE

Další číslo
RÝMAŘOVSKÉHO HORIZONTU
bude v prodeji od 19. 12. 2003
Uzávěrka pro řádné vydání
je ve čtvrtek 11. 12. do 12 hodin

Budeme očekávat vaše příspěv-

Městská policie oznamuje změnu adresy a telefonního čísla

Adresa: ul. 8. května 48, Rýmařov, v přízemí budovy MěÚ (sídlo odboru dopravy a silničního hospodářství, odboru sociálních věcí a zdravotnictví a živnostenského úřadu)

Telefon: 554 254 270
Mobil: 607 947 415
E-mail: policie@rymarov.cz

Soukromá řádková inzerce

Prodej

- Pro sběratele starší hrající rádia 2 kusy. Cena dohodou. Tel.: 603 989 820
- Stojanovou vrtačku s regulátorem a pracovní stůl. Vše za 1 200 Kč. Tel.: 603 989 820

Elektro Kotrla

náměstí Míru 10, 795 01 Rýmařov, tel.: 554 212 771

Zveme zákazníky k vánočním nákupům o stříbrné a zlaté neděli (14. a 21. 12. 2003) od 8.00 do 12.00 hodin

AKCE !!!

KOUPĚ ZBOŽÍ NA SPLÁTKY
NAVÝŠENÍ JEN 1/10 Z CENY
TO JE TREFA !!!

SLEVA !!!

DOMÁCÍ KINO **5.990,-**

~~8.990,-~~

TELEVIZOR AKAI ~~4.990,-~~ 3.990,-
MINI VĚŽ THOMSON ~~6.990,-~~ 3.999,-

DALŠÍ SLEVA !!!

- MOBILNÍCH TELEFONŮ
- PÁNSKÝCH HOLÍČÍCH STROJKŮ (BRAUN, PHILIPS)

Vydavatel: Středisko volného času Rýmařov, Okružní 10, 795 01 Rýmařov, tel./fax: 554 211 410, <http://www.rymarov.cz/mesto>
Neoznačené foto: Redakce. Uzávěrka dne: 27. 11. 2003. Redakce si vyhrazuje právo na zkrácení, případné úpravy nevyžádaných příspěvků a nemusí nutně souhlasit se stanovisky uveřejněnými v příspěvcích dopisovatelů. Odpovědný redaktor: Mgr. Jiří Konečný. Adresa redakce: Okružní 10, 795 01 Rýmařov, tel.: 554 230 459, mobil: 737 802 259, e-mail: rymhor@seznam.cz
Vyšlo dne: 5. 12. 2003. Příspěvky laskavě zasílejte nejpozději do 11. 12. 2003.
Grafická úprava novin a inzerce: Tiskárna APRO Bruntál, Ruská 10, 792 01 Bruntál, tel./fax: 554 717 196, e-mail: apro@iol.cz
Vydávání povoleno Ministerstvem kultury ČR pod značkou MK ČR E 11017. Cena 8,- Kč

PC servis Rýmařov
Michal Ihnát & Jan Elšík

- DIGITÁLNÍ FOTÁKY ZA SKVĚLÉ CENY
- Prodej výpočetní techniky
- Počítače BARBONE
- Mobilní telefony a příslušenství
- Neblokované mobilní telefony
- Paušály EUROTEL a PAEGAS
- Prodej telekomunikační techniky

BARBONE

- Prodej odborné literatury
- Dobíjecí kupony se slevou
- Levné fotopapíry
- Prodej SONY Playstation včetně příslušenství a her
- Prodej baterií a akumulátorů Panasonic a Energizer
- Prodej na splátky

cetelem

BARBONE PARTNER

Otevírací doba
Po - Pá 8.30 - 12.00 13.00 - 17.00
So 8.30 - 11.00

náměstí Míru 16, 795 01 Rýmařov
Tel./fax: 554 212 361
e-mail: pcservis.rymarov@iol.cz

Znovuzřízení stanice za 1,- Kč
Zřízení linky do konce roku za 1500,- Kč

Velký vánoční výběr bezdrátových telefonů za mimořádné ceny

NOVÁ SLUŽBA
TeamTel II
Získejte 10% slevu pro volání 5 vámi vybraných čísel: 3 čísla v naší síti a 2 libovolná další (kromě služby Xcall).

VEŘEJNÝ INTERNET

OTEVÍRACÍ DOBA
Po - Pá
8 - 12 hod., 12.30 - 17 hod.

TELEPOINT PARTNER RÝMAŘOV
náměstí Míru 2 (vedle pošty), 1. patro
tel.: 554 230 485

OLDŘICH ŠKUBAL & SYN
Tyršova 4 * 794 01 Krnov * Tel./zázn.: 554 614 111 * Tel./Fax: 554 617 144
SERVISNÍ FIRMA - NEKVALITNĚJŠÍ PRODEJ - NEJLEVNĚJŠÍ

JSME TADY PRO VÁS!

Od 1. 12. - 31. 12. 2003
slevy 10 %
na veškeré zboží

Dovoz do bytu do 50 km zdarma

**PROVÁDÍME
PRODEJ
NA PŮJČKY
BEZ RUČITELE
A NAVÝŠENÍ**

PRODEJNÍ DOBA
po - pá 9.00 - 11.00
14.00 - 18.00
so 10.00 - 15.00

BOMBA
5 let záruka
na výrobky firmy
eurotech®

Autobazar Petr Lašák, Revoluční 26, 795 01 Rýmařov tel.: 554 211 577, 608 830 940

Ford Focus kombi 1.8 TDI GHIA, r. v. 2002, ABS, 4x airbag, digi klima, rádio + CD, AL kola, 69 tis. km. Cena: 369 000 Kč.

SLEVNĚNO

Š - Octavia 1.9 TDI, r. v. 2001, airbag, centrál, ABS, servo. Cena: 346 000 Kč

Š - Felicia 1.3 LXi, r. v. 1995, 136 tis. km, stř. okno, imobilizér, rmg., konstrukt. Cena: 89 000 Kč

NOVÁ NABÍDKA

Citroen Saxo 1.5 D, r. v. 1999, 57 tis. km, tón. okna, rmg. Cena 145 000 Kč.

NOVÁ NABÍDKA

Š - Felicia combi, r. v. 1995, LPG, konstrukt, mlhovky, centrál, rmg. Cena 79 900 Kč.

Seat Inka, r. v. 1996, alarm, rádio, posilovač řízení. Cena: 107 000 Kč + DPH.

VW Bora 1.9 TDI, r. v. 1999, ABS, digi klima, AL kola, 4x airbag, rádio + CD, 83 tis. km. Cena: 349 000 Kč.

Š - Octavia 1.9 TDI SLX, r. v. 1999, 150 tis. km, klima, AL kola, ABS, 2x airbag, rmg., el. okna a šibr. Cena: 283 000 Kč.

Fiat Ducato 2.8 TDI, r. v. 2001, 9místný bus, ABS, tažné, rádio + CD, 43 tis. km. Cena: 359 000 Kč.

Š - Felicia combi, r. v. 1995, tažné, AL kola, konstrukt, rmg., stř. okno. Cena: 89 900 Kč.

NOVÁ NABÍDKA

Fiat Brava 1.6 16 V, r. v. 1996, 71 tis km, AL kola, centrál, rmg., mlhovky, el. okna a zrcátka. Cena: 139 000 Kč.

Mercedes Benz 190 2,5 D, r. v. 1987, centrál, alarm, tažné, AL kola, el. výbava, rmg. Cena: 79 000 Kč.

NOVÁ NABÍDKA

VW Passat Variant 1.9 TDI, r. v. 1998, 126 tis. km, ABS, 4x airbag, digi klima, tažné, el. výbava. Cena: 315 000 Kč.

Fiat Brava 1.4, 12 V, r. v. 1998, centrál na D.O., medvěď blok, el. okna, rádio, 149 tis. km. Cena: 129 000 Kč.

Renault 19, r. v. 1990, rmg., centrál, el. okna, mlhovky, metaliza. Cena 45 000 Kč.

NOVÁ NABÍDKA

Š - Fabia 1.4 MP, r. v. 2001, najeto 20 000 km, 2x airbag, super stav. Cena 199 000 Kč.

VW Transporter 1.9 TD, r. v. 1995, 128 tis. km, 6 míst, tažné, centrál, rmg., stř. okno. Cena: 249 000 Kč.

SLEVNĚNO

Š - Felicie kombi GLX 1,9 D, r. v. 1999, serv. kniha, mlhovky, zam. zpátečky, tažné zař., hagusy. Cena: 169 000 Kč.

Opel Astra 1.4, r. v. 1995, centrál, rádio + mg., stř. okno, metaliza, 88 tis. km. Cena: 89 900 Kč.

Opel Vectra CDX 16 V, r. v. 1996, digi klima, 2x airbag, ABS, centrál na D.O., AL kola. Cena: 159 000 Kč.

NOVÁ NABÍDKA

Š - Felicia LX 1.6, r. v. 1996, 150 tis., airbag, centrál, alarm, rádio, servisní kniha. Cena: 116 000 Kč.

Š - Felicia 1.3 LX, r. v. 1998, 1. majitel, super stav, centrál, konstrukt, mlhovky, 74 tis km. Cena: 139 000 Kč.

NOVÁ NABÍDKA

Š - Felicia combi 1.6 GLX, r. v. 1997, 108 tis. km, centrál, mlhovky, alarm, konstrukt, stř. okno. Cena: 138 000 Kč.

NOVÁ NABÍDKA

Fiat Punto 1.1, r. v. 1995, 110 tis. km, 5dveř., klima, centrál, AL kola, rmg. Cena 125 000 Kč.

Ke každé smlouvě

Splátka od 1500 Kč měsíčně

Ojeté vozy

- leasing
- úvěr

U NABÍDKY OZNAČENÉ SYMBOLEM „PRODÁNO“ MŮŽEME ZAJISTIT STEJNÝ TYP VOZIDLA

Otevírací doba: Po - Pá 8.00 - 17.00, So 8.00 - 12.00

Výše splátky po dobu leasingu je neměnná včetně pojištění. • K uzavření leasingu není potřeba potvrzení o příjmu.

- **Výkup za hotové:** Váš automobil vám vykoupieme okamžitě po osobní domluvě.
- **Komisní prodej:** neúčtujeme parkovné, rychlý prodej, vyřízení všech formalit samozřejmostí.

- **Protiúčet:** při koupi nového vozu můžete platit vašim stávajícím vozidlem.
- **GE Capital Leasing:** akontace již od 10 % z ceny vozidla, výhodné havarijní pojištění a povinné ručení. Na sjednání

LEASINGU potřebujete dva platné doklady totožnosti, bankovní spojení a cca 45 minut času. U všech vozidel prověřen původ.

- **AUTOCREDIT:** půjčky do 300 000 Kč na vybraná vozidla (6 - 60 měsíců).

KAŽDÝ TÝDEN NOVÁ NABÍDKA, VŠECHNA VOZIDLA PROVĚŘENA A VYZKOUŠENA